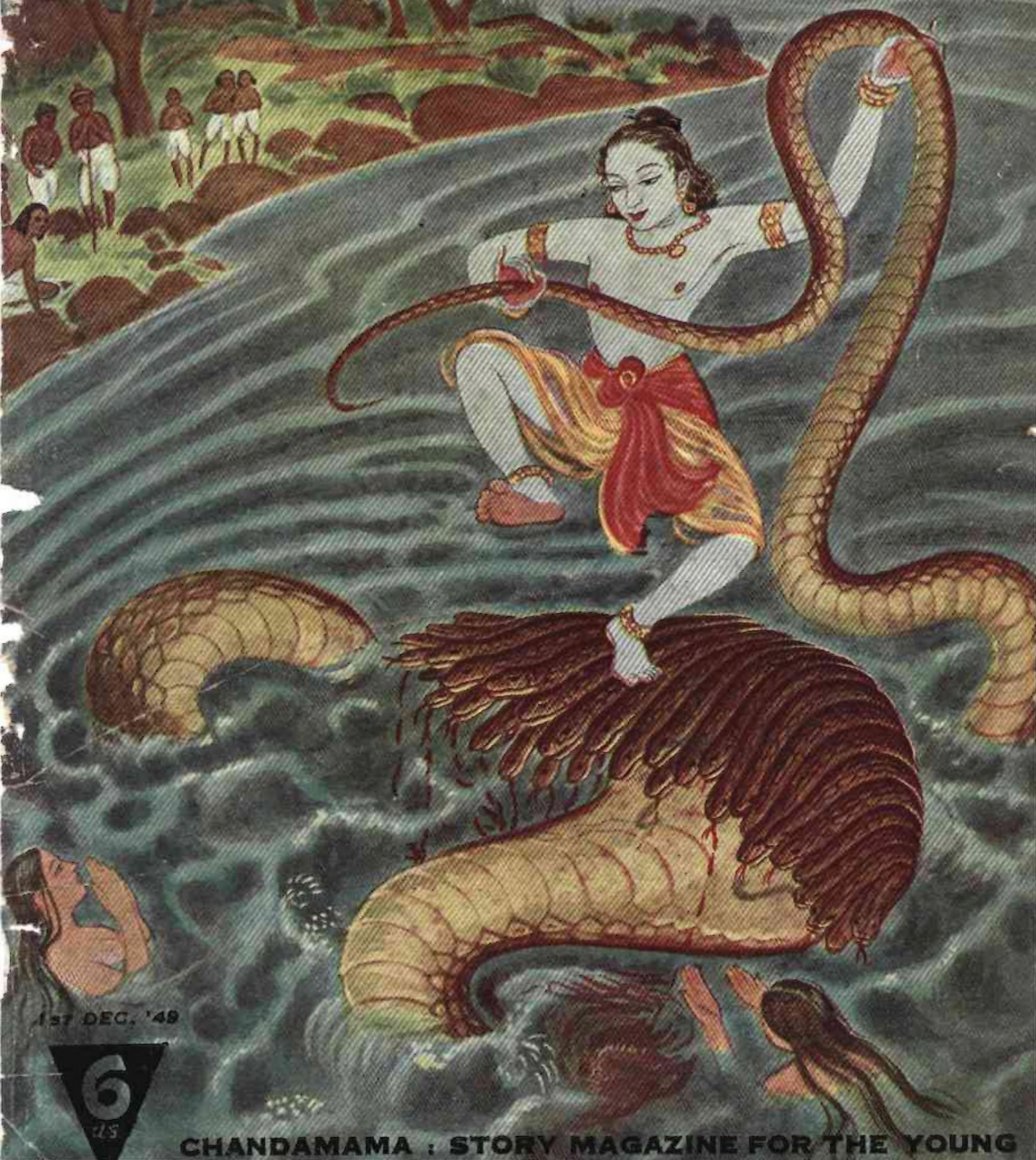

చందమామ

నిల్లల కథల మాస పత్రిక

CHANDAMAMA : STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

Chandamama, December, '49

Photo by B. N. Konda Reddy

నే చీలె కత్తుకున్నా !

డిసెంబర్
సినిమా
విడుదల

వాహినీ వారి

గుణసుందరి

రామకృష్ణుని జానపద చిత్రము...

కె.వి.రెడ్డి, B.Sc (HONS)

Reel

Camera

Sound

Art

Music

PINGALI NAGENDRABAO... BARTLEY... KRISHNAN... NAGESWARARAO... O. RAMACHANDRABAO

Produced at VAUHINI STUDIOS

Sole Distributors:

THE VAUHINI PICTURES LIMITED : MADRAS : VIJAYAWADA : TADPATRI

For Nizams : RAJSHRI PICTURES LIMITED : SECUNDERABAD

For Mysore State : TALLAM PICTURES CIRCUIT : BANGALORE CITY

చందమామ

చిత్తంపాడు సాహిత్య పరిషత్

ఈ సంచికలో యివి
చదువుకోండి

విషయము	పేజి
సీనూ - భానూ	... 10
యుక్తిపరుడు	... 12
గుణసుందరి	... 17
నల్లబంగారం	... 23
వల్లకాటిలో రామనాథయ్య	27
విశ్వప్రదక్షిణం	... 33
అక్షయపాత్ర	... 36
మాయకూజా	... 41
పిల్లల పెంపకం	... 50
ఇంద్రజాలము	... 52
హిందీ పాఠం	... 54

ఇవన్నీగాక పజిలు, ముగ్గులు,
ఇంకా, ఇంకా ఎన్నోవున్నాయి.

చందమామ ఆఫీసు

పోస్టుబాక్సు నెంబరు . 1686

మద్రాసు . 1.

ఆరోగ్యానికి, రుచికరానికి

పూజలకు, వివాహాలకు

గడియారం మార్కు

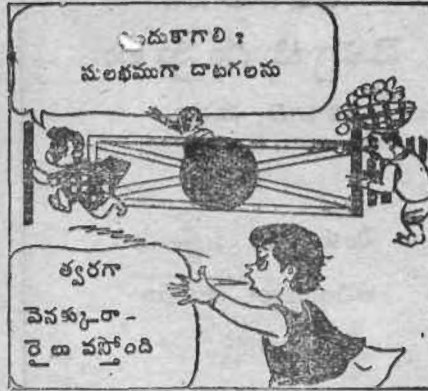
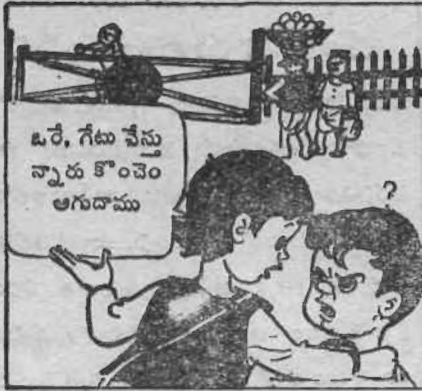
కర్పూరము

ఉపయోగించండి.

గోపాల్జీ చాంపయ్య & కో.
హైదరాబాద్ నాయక్ కె.వి.మద్రాస్

చందూ యొక్క సాహసకృత్యములు

చలికాలానికి
వెచ్చటి దుస్తులు
కావాలి సుమా.

★

మీకు, మీ పిల్లలకు
ఆనందమూ, సాగసూ
యిచ్చే

బి.డి.యం.కంపెనీ

[కె.హెచ్.ప్యామారావు అండ్ సన్స్]
బెంగుళూరు వారి

SAMSONS
DRESSES

మన్నిక గల దుస్తులను
నిత్యమూ వాడండి

★

: ఆర్డర్లెజర్లు :

ఆంధ్రకు :

జి. వెంకటప్పయ్య అండ్ సన్స్,
గాంధీనగర్, బెజవాడ.

నిజాముకు :

ఫ్రెండ్స్ ఎంపొరియం,
27, మాన్మండి రోడ్, నకింద్రాబాదు.

చందమామ
చందాదారులకు మనవి

చందమామ ప్రతినెల, గతనెలాఖరులోనే
చందాదారులకు పోస్టు చేయబడును. కాపీ
చేరనివిడల మొదటి ఆరు తారీఖులలోగా
తమ పోస్టాఫీసులో విచారించి, మాకు తెలియ
జేయాలి. 10 వ తారీఖు తరువాత వచ్చు
కంప్లైంట్లు ఆమోదించబడవు. గడచిన
మాసములలో చేరలేదనే కంప్లైంట్లు
గమనింపబడవు.

మేనేజరు

స్వాగతము

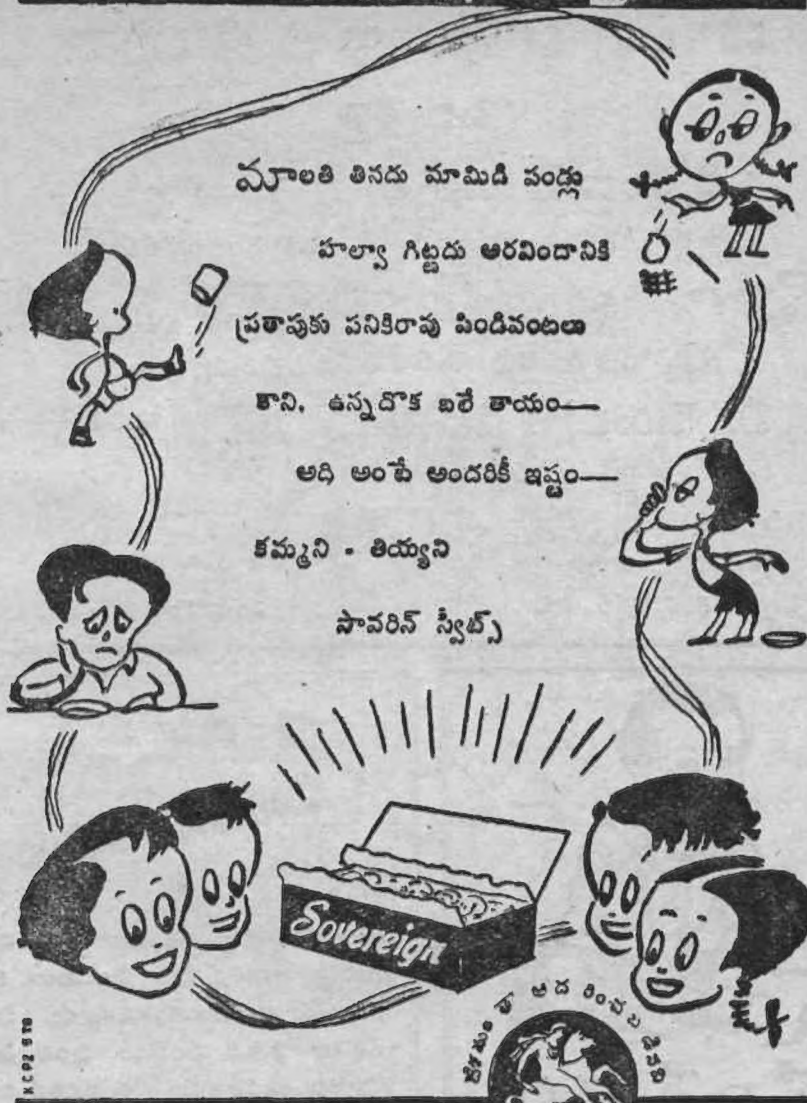
సహజ సౌందర్యాభివృద్ధికి మారాజా
ఆభరణములు అందము చేకూర్చును

బంగారు కంపెనీ వేయబడరాజా బ్రాండు
కండు 10 నాగార్లది ఆభరణములు

RAJA-237/R COLOURED LOZAN Rs. 2-0-0 PER PAIR
NETAJNENRU SAIBABA COLOURED TURE RING Rs. 2-0-0 EACH
BABY RING Rs. 1-0-0 EACH
CHIFF LOKAS 511 Rs. 1-12-0
MEHRU KHILNA STC-0-0
PLAIN RING 1306 Rs. 2-0-0 EACH
401 PIN 0-0-0 EACH
RAJA-265, RAJA-266, RAJA-265/L, RAJA-265/2
BUTTONS EACH 0-0-0
రాజా గోల్డు కంపెనీ ముద్రించబడినది

ఆర్డరుతోపాటు 800 ఆభరణములు
గల కేటలాగు వుచితంగా పంపుతాము
పాక్యెంట్ల పోస్టేజీ 0-14-0 అదనం
నేడే ఆర్డరు వ్రాస్తారు కదూ.

సావరిన్ సూక్తులు

సావరిన్ స్వీట్స్

డి కె. సి. వి. కన్నెక్షనరీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్, మద్రాసు-24.

ప్టార్ ఆఫ్ ఇండియా

పెన్సిల్లైజ్

ది మద్రాస్ పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీ వారిని

ఉత్తమ తరగతి అచ్చుపనులకు, లిథోప్రింటింగునకు

హో అండ్ కంపెనీ వారిని

అన్ని రకములైన స్టేషనరీ పరికరములకు

వి. పెరుమాళ్ చెట్టి అండ్ సన్స్ వారిని

సంప్రతించండి.

వి. పెరుమాళ్ చెట్టి అండ్ సన్స్,

5, స్ట్రెంగర్ వీధి

మద్రాసు - 1

డోంగ్రేగర్

బాలామృతం

బలహీనమైన బిడ్డలకు శుష్కీకరము.
వంతు మోలిచేటప్పుడు అత్యుచితమైనది
విరిసి, బలమను, ఆరోగ్యము నిచ్చును.

K.T. Dongre & Co. BOMBAY - 4

'చందమామ' కు

ఏజంట్లు కావాలి

ఏజంట్లు లేనిచోట్ల ప్రతి ఊరా చిన్న చిన్న
ఏజంట్లు కావాలి. మీరు ఏజంటయి కొద్ది
కాపీలు కూడా తెప్పించుకోవచ్చును. మీరు
ప్రతినెలా 2-0.0 పంపుతూ వుంటే మీకు
7 కాపీలు పంపుతాము. ఈ పద్ధతిన మీకు
ప్రతినెలా 0-10-0 లాభం వుంటుంది.
పూర్తి వివరాలకు మాకు వ్రాయండి.

చందమామ ఆఫీసు,

బొంబాయి నెం. 1686, మద్రాసు - 1.

నమ్మక!

• • • •

అత్యుత్తమమైన టాయిలెట్ నబ్బులో
ఏమేమీ మీరు కావలసినట్లారో, అవన్నీ
మైసూరు శాండల్ నబ్బులో
కలవని నమ్మకముగా చెప్పగలము.

ప్రతిచోట లభించును.

గవర్నమెంటు సోప్ ఫ్యాక్టరీ, బెంగళూరు.

రు. 500 బహుమానము ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు

ఉమా మహల్ :: మచిలీపట్నము
ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు పోస్టాఫీసు.

అసలు బంగారు రేకు లోహము పైన అంటించి (Gold Sheet Welding on Metal) తయారు చేయబడినవి. కాదని రుజువు చేసినవారికి రు. 500 బహుమానమివ్వబడును. మేము తయారు చేయు ప్రతివస్తువు ప్యాకింగు పైన “ఉమా” అను ఇంగ్లీషు అక్షరములు గుర్తించి కొనవలెను. బంగారు వన్నె 10 సంవత్సరములు గ్యారంటీ.

సరిక చేయగోరువారు ఉమా అభరణములను మహాద్రావకములో వేసిన 5 నిమిషములకే బంగారము రేకు వెడలివచ్చును. ఈ విధముగా సరిక చేసినవారు అనేకమంది మాకు వర్తిపితేల్లు యిచ్చియున్నారు. 800 డిజయినుల క్యాటలాగు ఉచితముగా పంపబడును. ఇతర దేశములకు క్యాటలాగు ధరలమీద 25% అధికము.

N.B.—వస్తువుల వి. సి. పార్శిలు చార్జి 0-15-0 మాత్రమే అగును.

Tel: “UMA” MASULIPATAM.

24-11-'49 ఆంధ్రదేశంలోని అన్ని ముఖ్య కేంద్రాలలో విడుదల.

యం. ఆర్. ప. ప్రొడక్షన్స్ పారి

మనదేకం

కృష్ణపెట్టి... నాగయ్య...
 నారాయణరావు... N.T. రామారావు... హేమలత... కాంచన...
 డైరెక్టర్... ప్రసాద్.
 సబ్బాడేహా... శాశిభానాభం.

విశాఖ V

చందమామ

పిల్లల కథల మాస పత్రిక

సంపుటి 5
సంచిక 6

సంచాలకుడు: చక్రపాణి

డిసెంబరు
1949

పాపాయిలా!

రెండేండ్లకు పైగా ప్రతినెలా, మీరు 'ఏటుకూరి' వారి గేయకథలను చందమామలో చదువుతూవున్నారు. వారి పూర్తిపేరు మీకు తెలుసా? 'కవిబ్రహ్మ' ఏటుకూరి - వెంకట సరస్వయ్య గారు. ఆయన తెలుగులోనూ, సంస్కృతంలోనూ మంచి పండితులు. క్షేత్రలక్ష్మి, మగువమాంచాల, బాలచంద్రుడు, వీరభారతం, నాయకురాలు మొదలైన గొప్ప కావ్యాలు ఎన్నో రచించారు. రైతుహరికథ వ్రాసి నూటపదహార్లు బహుమానం పొందారు. చిన్న పిల్లలకోసం ప్రత్యేకించి నీతిమంజరి, బాలవాఙ్మయం వంటి చక్కటి పుస్తకాలు ప్రకటించారు. కాగా, వారి చిత్రమైన గేయాలను మీరు చవిచూచేవున్నారు. ఐతే, ఇంతటి గొప్పకవి ఆయన 'ఏటుకూరి' వారి గేయాలు ఇకముందు మీకు లభించవు. మిత్రులనూ, బంధువులనూ, కుటుంబాన్ని సంతాపంలో ముంచి, వారు ఈ నవంబరునెల 10-వ తేదీ రాత్రి 11 గంటలకు నిడుబ్రోలులో టైఫాయిడ్ జ్వరంవల్ల స్వర్గస్థులైనారు.

కవిబ్రహ్మ ఆత్మకు శాంతి కలగాలని భగవంతుని ప్రార్థిస్తూ, ఈ సంతాప సమయంలో వారి కుటుంబానికి సానుభూతి తెల్పడం మనందరకూ విధి.

సీనూ - భానూ

సీనూ భానూ చక్కని
స్నేహితులని చెప్పాలి.
కలిసి బడికి పోతారు,
కలిసి యిళ్ల కొస్తారు.

సీనూ భానూ ఎంతో
స్నేహంగా ఉంటారు.
కలిసి చదువుకుంటారు,
కలిసి ఆడుకుంటారు.

కొత్త కొత్త పుస్తకాలు
కొనడం వాళ్లకి సరదా;
కొత్త కొత్త ఆటల్లో
కూడా వాళ్లకి సరదా.

ఆటలలో ఒక రోజున,
మాటమీద మాట వచ్చి,
సీనుడొచ్చి భానుగాణ్ణి
చెంపమీద వేశాడు.

భాను మాత్ర మేం తక్కువ?
సీనుమీద విరుచుకు పడి,
వీసె గుడ్డు లోక నాలుగు
వీపున పడ్డించాడు.

వీళ్లిద్దా పోట్లాడే
వేళ వాళ్ల నాన్నలు ఆ

రచన :
'శ్రీ. శ్రీ.'

చోటికొచ్చి చూశా రీ
చోద్యమైన గుడ్డులాట.

సీను నాన్న తప్పంతా
భాను దనీ, భాను నాన్న
సీనుదనీ తీవ్రంగా
వాదనలో పడ్డారు.

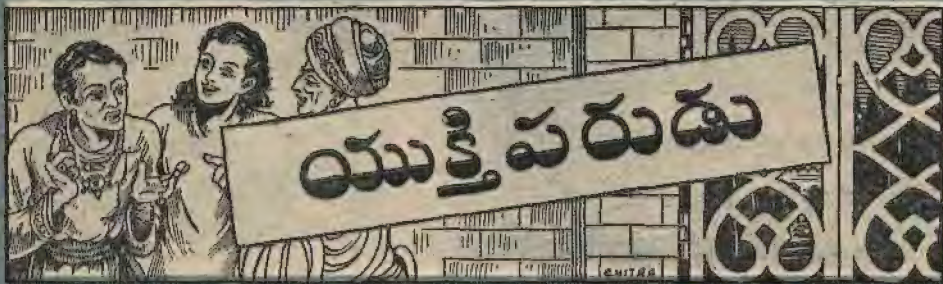
వాదనతో ఆగలేదు ;
వాళ్ళిద్దరి మధ్యా అది
పెరిగి పెరిగి తుట్టతుదకు
పెద్ద గుడ్డు లా టయింది.
తండ్రుల యుద్ధం చూస్తే
తమ కెంతో వింత కలిగి,
సీనూ భానూ ఎప్పటి
స్నేహితులై మిగిలినారు.

మళ్ళీ వాళ్ళిద్దరు తమ
మామూలాటల్లో పడి,
కొట్లాడే తమ తండ్రుల
మాటే మరిచారు.

ఆ పిల్లలు వెనుకటి వలె
ఆటలాడు తున్నారు.
తండ్రుల యుద్ధం మాత్రం
తగ్గే సూచన లేదు !

అనగనగా ఒక నగరములో ముగ్గురు స్నేహితులు ఉండేవారు. అందులో ఒకడు ధనికుడు, రెండవవాడు విద్వాంసుడు, మూడవవాడు యుక్తిపరుడున్ను.

ఈ ముగ్గురిలో ఒకప్పుడు 'నేను అధికుడ' నంటే 'నేను అధికుడను' అని వాదోపవాదాలు బయల్దేరినై. అప్పుడు వారిలో ఒకడు "అబ్బాయీ! ఈ నగరపు రాజకుమారి 'నేను పురుషుల ముఖము చూడను' అని శపథం పట్టి, పురుషుల కంట పడకుండా ప్రత్యేకం ఒక మేడ కట్టించుకొని, అందులో ఉంటున్నది. ఆ రాజకుమారితో మాటాడి, అమెను పెళ్లాడిన వాడే సమర్థుడని చెప్పేవరకు, తక్కిన ఇద్దరూ అందుకు ఒప్పుకున్నారు.

వెంటనే ధనికుడు రాజకుమారికి తెలిసేలాగ సంతర్పణలు, సమారాధనలు, దానాలు, ధర్మాలు చేయ నారంభించాడు.

తన ఖజానాలో ఉండే వజ్రాలూ, వైడూర్యాలూ, నవరత్నాలతో పొడిగిన ఆభరణాలూ ప్రదర్శించటం ప్రారంభించాడు.

రాజకుమారి తననుమెచ్చి పలకరించక పోతుందా అని అతను కనిపెట్టుకొని వున్నాడు. ఈ ధనికుని ఐశ్వర్యాన్నిగురించి, దాతృత్వాన్నిగురించి దాసీలు రాజకుమారితో చెప్పగా, అమె "ఆ మనిషి స్త్రీయా, పురుషుడా?" అని అడిగింది.

"పురుషుడే" అని చెప్పారు, దాసీలు.

"ఐతే పురుషుల విషయం నాముందు చెప్పబోకండి!" అని రాజకుమారి చీదరించుకొన్నది. ఇది విని ధనికుడు తన ప్రయత్నాలన్నీ మానుకోవలసివచ్చింది.

తరువాత విద్వాంసుని వంతు వచ్చింది. అతను రాజవిధిలో మకామువేసి, పరకాయ ప్రవేశము, అదృశ్యకరణ మొదలైన విద్యలన్నీ అతి చమత్కారంగా ప్రదర్శించ

సాగాడు. ఈ విద్వాంసుని ప్రజ్ఞనుగురించి దాసీలు రాజకుమారితో చెప్పేవరకు, ఆమె “సరే, ఇన్ని ప్రజ్ఞలు చూపుతున్న ఆమనిషి పురుషుడా, స్త్రీయా? అని అడిగింది.

“పురుషుడే” అన్నారు దాసీలు.

“ఛఛ! పురుషుల విషయం నామొందు చెప్పకండి. మళ్ళీ ఎన్నడైనా ఇటువంటి సంగతి నా చెవిని వేశారంటే, తలకొట్టించి కోట గుమ్మానికి వేలాడదీయిస్తాను” అంటూ రాజకుమారి హెచ్చరించింది.

ఇది తెలిసి విద్వాంసుడుకూడా నిరాశ చెంది, మరలిపోయాడు.

చివరకు యుక్తిపరుసే వంతు వచ్చింది. యుక్తిపరుడు వెళ్ళివెళ్ళి రాజకుమారికి వాడుకగా పువ్వులమాలలు అల్లికస్తూవుండే ఒక ముసలమ్మ ఇంట బసచేశాడు.

ఒకరోజున యుక్తిపరుడు ఎక్కడివో చిత్రమైన రకరకాల పువ్వులు పట్టుకవచ్చి, దండగుచ్చి ముసలిదానికిచ్చి “అవ్వా! అవ్వా!! ఇవాళ పూలమాల నేను కట్టాను. ఈ పూలమాల తీసుకువెళ్ళి రాజకుమారికి ఇవ్వు. ఆమె చూచి సంతోషించి, ‘దీనిని ఎవరుకట్టారు?’ అని నిన్ను అడుగుతుంది. అందుకు బదులుగా ‘నిన్నటిరోజున మా

అక్కకూతురు ఊరినించి వచ్చిందండి. ఈ దండ ఆమె కట్టింది’ అను. తరువాత మళ్ళీ రాజకుమారి ఏమి అంటుందో, వచ్చి నాతో చెప్పు” అన్నాడు.

అవ్వ అతను చెప్పినట్టే చేయగా, రాజకుమారి చాలా సంతోషించి, “అవ్వా, అవ్వా!! నీ అక్క కూతురును నేను చూడాలి. రేపు నీతో వెంటబెట్టుకు రావలసింది” అన్నది.

ముసలమ్మ ఇంటికి పచ్చి యుక్తిపరునితో జరిగినసంగతి చెప్పింది. మరునాడు యుక్తిపరుడు స్త్రీవేషంధరించి అవ్వవెంబడి రాజకుమారి భవనానికి వెళ్ళాడు.

స్త్రీరూపంతో ఉన్నది పురుషుడు అని రాజకుమారి, ఎంతమాత్రమూ గుర్తుపట్ట లేక పోయింది. ఆ స్త్రీని తన చెలికత్తెగా చూచుకొంటూ రాజకుమారి తన మనసు లోని రహస్యాలన్నీ దాపరికం లేకుండా చెప్పివేసింది.

కొంతసేపైన తరువాత యుక్తిపరుడు "రాజకుమారి! నిన్నొక ప్రశ్న వేస్తాను. నిజం చెబుతావా?" అని అడిగాడు.

"తప్పక చెబుతా"నన్నది రాజకుమారి.

"అయితే, పురుషుని ముఖం చూడ నని నీవు శపథం చేశావుట కదా? పురుషు లంటే నీకెందుకు కోపం?" అన్నాడు.

అప్పుడు రాజకుమారి "చెలీ! ఇది నా జీవితంలో చాలా రహస్యవిషయం. కాని, ప్రాణ సమానురాలవు గనుక నీకు చెబు తున్నాను. ఎవ్వరికీ వెల్లడించకూడదు సుమా! అసలు విషయం ఏమిటంటే—

వెనుకటి జన్మ లో నేనూ, నా భర్తా మృగాలుగా ఉండేవాళ్ళం. ఒకనాడు ఇద్ద రమూ వేటగా నివలలో చిక్కుకోగా, గర్భిణి అయివున్న నేను తప్పించుకు పోలేకపోయాను. కాని, నా భర్త నా గొడవ తలచనైనా తలచక, తనదారి న తను పోయాడు. ఇక గత్యంతరమేముంది? వేటగాడు నన్ను పట్టి చంపివేశాడు. అప్పటినుంచీ స్వార్థపరులైన మగవాళ్ళంటే నాకు పరమ అసహ్యం. కనుకనే మగ వాని ముఖం చూడను అని అప్పుడు నేను ఒట్టుపెట్టుకొన్నాను. నేను పూర్వజన్మ స్మృతి కలదానను. అందుచేత ఈవిషయం జ్ఞాపక ముంచుకొని, నీకు చెప్పగలిగాను" అని చెప్పింది.

ఇది విని, ఇంకాఉంటే తన వేషంకాస్తా బయల్పడుతుందనే భయంతో, యుక్తి పరుడు మరి ఒక్క క్షణమైనా అక్కడ నిలవక, ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

తరువాత అతను ఒక యతీశ్వరుని వేషం వేసికొని, రాజుగారి కోట పక్కని తోటలో మకాం ఏర్పరుచుకొన్నాడు. అక్కడ ఉండే తోటమాలితో యుక్తిపరుడు “అబ్బాయీ! నాకోసం మగవాళ్ళు ఎంతమంది వచ్చినారానీ. కాని స్త్రీలను మాత్రం రానియకు. జాగ్రత్త! స్త్రీలు వచ్చినట్టయితే శపించి వేస్తాను” అని చెప్పేవరకు, అడవురుగైనా ఆ యతీశ్వరునివద్దకు రాకుండా, తోటమాలి కాపలా కాస్తున్నాడు.

ప్రతిరోజూ పట్టణంలో మగవాళ్ళంతా ఆయనవద్దకు వచ్చి, దీవెనలు అందుకొని పోతూవున్నారు. యతీశ్వరుని ప్రఖ్యాతి క్రమంగా రాజుగారి చెవినికూడా పడింది. ఒకరోజున రాజు స్వయంగా ఆయనవద్దకు వచ్చి, “మహానుభావా! తమరు మా కోటకు దయచేసి, మాగృహం పావనంచేసి, మధుల్ని ధన్యుల్ని చేయండి” అంటూ ప్రార్థించాడు.

అందుకు బదులుగా యతీశ్వరుడు స్త్రీముఖం చూడననే తన శపథం ఆయనకు వెల్లడించాడు.

అప్పుడు రాజు “స్వామీ! మీ ప్రతానికి భంగం కలగకుండా చేస్తాను” అనిచెప్పి,

కోటలోకి అడవాళ్ళెవరూ రాకుండా కట్టుబాట్లుచేసి, యతీశ్వరుణ్ణి అతి వైభవంతో తన భవనానికి తీసుకుపోయాడు.

ఈ యతీశ్వరుని సమాచారమంతా ఎలాగో రాజకుమారి చెవుల బడింది. “యిదేమిటి వింత! నా ప్రతిజ్ఞకు సరిగా ఎదురుప్రతిజ్ఞ అయిఉన్నదే, మునీశ్వరుడు వట్టినది,” అని ఆమె ఆశ్చర్యపడింది. ఇటువంటి చిత్రమైన మనిషిని చూచి తీరాలి అని, రాజకుమారి తన అంతఃపురపు కిటికీకి ఒక తెర కట్టించుకొని, యతీశ్వరుని తొంగిచూస్తూ, అతను చెప్పేదంతా శ్రద్ధగా అలకించుతూ వుంది.

రాజు గొప్పగా స్వామిని పూజించి, అఖండమైన భిక్ష చేయించి, చివరకు "స్వామీ! నాకు ఉన్న సంశయాలన్నీ తీర్చారు. కాని, ఒక్కటిమాత్రం ఉండి పోయింది. తాము ఎందువల్ల స్త్రీముఖం చూడరో, కారణం చెప్పాలి" అంటూ పట్టుదలగా అడిగాడు.

"రాజా! నీవు ప్రాధేయపడుతున్నావు గనుక, చెబుతున్నా, విను : వెనుకటి జన్మలో నేనూ నా భార్య మృగాలుగా పుట్టాము. ఒకరోజున మేము ఒక వేటగాని వలలో చిక్కుకొన్నాము. అప్పుడు గర్భిణిగావుండిన నా భార్య నన్ను వదిలేసి, తనుమట్టుకు తప్పించుకు పారిపోయింది. కనుక, స్త్రీజాతి ముఖం చూడకూడదు అని నేను ప్రతిజ్ఞ చేశాను. పూర్వజన్మ స్మృతి కలిగిఉండటంచేత, ఈ కథ జ్ఞాపకముంచుకొని, వెల్లడిచేయగలిగాను" అని ముని వేషంలో వున్న యుక్తిపరుడు చెప్పాడు.

ఈ మాటలు కిటికీలోనించి విన్న రాజు కుమారి గబగబ కిందికి దిగివచ్చి, యతీశ్వరుని ఎదుట నిలబడి, "అయ్యా! నీవు అబద్ధము చెబుతున్నావు. వలలోనుండి తప్పించుకొనిపోయింది. ఆడమృగమా, మగమృగమా? నిజం చెప్పు. వెనుకటి జన్మమందు ఆడమృగమునై పుట్టింది నేను. వలలో చిక్కుకొని, వేటగాని చేతిలో చచ్చిందికూడ నేనే. నిజం కప్పిపుచ్చి, ఈ సంగతి ఎవరికి తెలియదుకదా అని నాపైన అబద్ధం చెబుతున్నావు. నిజానికి ఈ వృత్తాంతం నాకూ నా భర్తకూ తప్పమరెవ్వరికి తెలియదు. కనుక, నీవే నా భర్తవు" అంటూ, అతని చేయి పట్టుకున్నది!

అమె కోరికపైని, రాజు అ ఇద్దరకూ అతి వైభవంగా పెళ్ళిచేశాడు. వాళ్ళు హాయిగా ఉంటున్నారు. యుక్తిపరుడే తమ కంటె అధికుడూ, సమర్థుడూ అని తక్కిన ఇద్దరూ ఒప్పుకొన్నారు.

అవేశంలో గుణసుందరి చెప్పకూడని రహస్యం చెప్పివేయడంచేత, పాపం, దైవాధీనం బావిలో పడినప్పుడే ఎలుగుబంటిగా మారిపోయాడు. అతను దుఃఖిస్తూ, ఎలాగో పైకివచ్చి, ఇంటిదారి వట్టాడు.

పోతే, గుణసుందరి చెప్పకూడని రహస్యాన్ని చెప్పివేసిందేకాని, వెంటనే తెలివి వచ్చి, గాబరాతో ఇంటికి వెళ్లి చూచుకొనే వరకు తులసిమొక్క వాడిపోయివున్నది. ఇంకేమున్నది?—తన ఆపరాధంమూలాన భర్తకు కిడుమూడింది. గురుశాపంప్రకారం అతను ఈపాటికి ఎలుగుబంటిగా మారి పోయివుంటాడు, అని భరించరాని విచారంతో గోడుగోడున విడుస్తూ, ఆ తులసి దగ్గరే స్పృహతప్పి పడిపోయింది.

అక్కడ రాజుగారికి చాలా ప్రమాదంగా ఉన్నది. ఏమిటిరా భగవంతుడా అని కోటలో అందరూ చింతిస్తున్న సమయంలో,

హరమత్తి కాలమదులు మహేంద్రమణిని తీసుకువచ్చి, మహారాజు ఎదుట పెట్టారు. అదిచూచి, తండ్రిరాజ్యం తమకే దక్కింది కదాఅని రూపా, హేమలు పొంగిపోయారు.

కాని, మణిని చూచి రాజవైద్యుడు "ఇది ప్రకాశించటం లేదే!" అన్నాడు. "ఉండండి, మంత్రం చెప్పాలి" అంటూ అన్నాతప్పుడూ అట్టహాసంగా "హనుమంతు తోక" అనీ, "నిగనిగ" అనీ అరుస్తూ మణిచుట్టూ తిరుగసాగారు. వాళ్లు ఎంతగా అరచినా, మణి ప్రకాశించలేదు. ఇదేమి మంత్రమంటూ అందరూ తెల్లబోయారు. "నన్ను మోసం చేసి, రాజ్యం లాక్కొవటానికి ఏదో రాయి పట్టుకొచ్చారు. వీళ్ల తలలు ఖండించి, గుమ్మానికి వేలాడ దీయండి!" అని మహారాజు గోండ్రించాడు.

రాజవైద్యుడు నిదానంగా మణిని పట్టి చూచి "దీని లక్షణాలన్నీ సరిగానే కనబడు

ఆ విలుగుబంటి దీనగా గుణసుందరి వెనుకకు వచ్చి నక్కింది. “అది మిమ్మల్ని ఏమీ చేయదు. భయపడకండి. మీ దారిని మీరు వెళ్లిపోండి” అని ఆమె గూడెం ప్రజలను వారించి, చేతులారా చేసుకొన్న పాప ఫలానికి మొత్తుకుంటూ ఎలుగు బంటిని లోపలకు తీసుకుపోయింది. పట్టరాని దుఃఖంతో గుణసుందరి ఎలుగు బంటి రూపంలోవున్న భర్త కాళ్ళమీద పడి, తెలియక చెసిన ఈ అపరాధానికి క్షమించు మని ప్రార్థించింది.

తున్నాయి. ఇది నిజంగా మహేంద్రమణి. కాని, పిమ్మ దీనికి ప్రయోగించవలసిన మంత్రం మరచివుంటారు” అన్నాడు.

“అయితే, ఆ మంత్రమేవో బ్రాహ్మకం చేసుకొని ఏడవమనాడి” అంటూ మహారాజు నిస్పృహతచెప్పి, ప్రాణంమీది అశవదులుకున్నాడు.

దైవాధీను—అంటే ఇప్పుడు ఎలుగు బంటి—ఎరుకలగూడెంలోకి రాగానే, అంతా కేకలు వేస్తూ బడితెలు పుచ్చుకుని పోటపడ్డారు. ఆ కేకలకు ఆదిరిపడి, ఏమిటో చూచామని గుణసుందరి ఇంటిలో నించి ఇవతలకు వచ్చింది.

దైవాధీను ఎలుగుబంటిగా మారి పోవచ్చు. అతనికి ఈ రూపంలో వాక్కు లేకపోవచ్చు. అయినప్పటికీ అతను నర్వజ్ఞుడాయె. గుణసుందరి మొర విని, దైవాధీను అక్కడ వున్న శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ విగ్రహాన్ని చూపించి, “అ తల్లె మనకు దిక్కు. కనుక, ఆమెను ప్రార్థించు” మంటూ సూక్ష్మ చెశాడు. భర్త లజ్జ తలదాల్చి గుణసుందరి తమ ఇలువేలుపైన దేవికి భక్తితో మొక్కులిడి ప్రార్థించింది.

తన భక్తురాలు, పతిభక్తిపరాయణ అయిన గుణసుందరి చేసే ప్రార్థనలు కైలాసంలో వున్న పార్వతీదేవికి వినపడినై.

కోరు జామయి, ఆ శ్రీతజన పక్షపాతి అయినటువంటి దేవి పరమేశ్వరునితో ఈ సంగతి చెప్పి గుణసుందరిని అనుగ్రహించ వలసిందని వేగిరపెట్టింది.

ప్రియసతి అయిన పార్వతి మనవిని పరమేశ్వరుడు ఎప్పుడైనా కాదనగలడా? వెంటనే ఆ దూపతులు కిరాతదూపతులయి గుణసుందరి ఇంటిముందు అవతరించారు.

ఆ ఇంటికి వెళ్లి తలుపు తోసుకొని "కొంచెం బిచ్చం పెటే చిట్టితల్లీ" అని వారు అడిగారు. వారినిచూచి గుణసుందరి తన నిర్భాగ్యత్వానికి చింతిస్తూ, బొటబొట కన్నీరు రాల్చింది. అప్పుడు ఆ కిరాత దూపతులు గుణసుందరిని ఓదార్చి, "చిట్టి తల్లీ! నీ విచారానికి కారణం మాకు తెలుసు. నువ్వు అలా విచారించవలసిన పని ఏమీ లేదు. నీతో వున్న ఆ ఎలుగు బంటిని మాకు ఇచ్చివేయి. దానిని అట లాడించి బిళ్ళర్కం సంపాదించుకు పస్తాము" అన్నారు.

ఈ వింతకోరిక వినేపరకు గుణసుందరి బిత్తరపొయింది. అమె బిత్తరపాటు చూచి దివ్యుల్ని గుర్తించిన ఎలుగుబంటి, వారి వెంట వెళ్ళడానికి సిద్ధపడింది. ఈ వారిక

మంతా కనిపెట్టిన గుణసుందరి, "మీరు నా మొరాలింపవచ్చిన పుష్కాత్ములో, దేవతలో అయివుంటారు. నన్ను కటాకించండి!" అంటూ ఆ కిరాతదూపతుల కాళ్ళ మీద పడ్డది. "నీకు శుభం చేస్తాములే నిశ్చింతగా ఉండు!" అని గుణసుందరిని ఆశీర్వదించి, ఆ కిరాతదూపతులు ఎలుగు బంటిని తీసుకొని బయల్దేరారు.

పార్వతీపరమేశ్వరులు ఆ ఎలుగు బంటిని అడించుకొంటూ కోటలో ప్రవేశించారు. ఎలుగుబంటిచేత ఎన్నెన్నో వింత ప్రదర్శనాలు చేయించారు. దివ్యజ్ఞానం గల ఆ ఎలుగుబంటి అభినయించి జోస్యం

చెప్పనారంభించింది. మ హేంద్ర మణి పలికే ఉపాయంకూడా అది చెప్పగలదని వదంతి వ్యాపించింది.

ఈసంగతి చెవిని బడగానే మంత్రి, సేనాపతులు వెంటనే వచ్చి ఎలుగుబంటిని కిరాత దంపతులనూ రాజుగారివద్దకు తీసుకువెళ్లారు.

మణిని పట్టుకవచ్చి ఎదుట పెట్టేవరకు, ఎలుగుబంటి అభినయించింది. 'అది ఏమిటి?' అని అడిగితే, "ఈ రాజును ఏ కూతురు నిజంగా ప్రేమిస్తున్నదో, ఆమె తన మగనితోసహా ముమ్మారు ప్రదక్షిణం చేసినట్లయితే మ హేంద్ర మణి పలుకు

తుంది" అని కిరాత దంపతులు ఎలుగు బంటి అభినయానికి అర్థం చెప్పారు.

"ఒక రేమిటి, ఇద్దరం ఉన్నాము" అంటూ, రూపా హేమలు తమతమ భర్తలను వెంట బెట్టుకుని, మడికట్టుకువచ్చి మణిచుట్టూ ముమ్మారు ప్రదక్షిణంచేశారు. వారు ఎంతసేపు తిరిగినా మణిపలకలేదు.

"ఏమో అనుకున్నాము. నిజంగానే, ఏ రాయో చేత పట్టుకవచ్చి, మా పరువు కూడా తీసివేశారు వీళ్లు" అని రూపా హేమలు తమ భర్తలను అడిపోసి, వాళ్ళ పైన మెటికలు విరిచారు. మహారాజు మళ్ళీ నిస్సహలో పడ్డాడు.

ఎలుగు బంటి మళ్ళీ అభినయించింది. 'అదేమిటి?' అని అడిగితే, భోరుభోరు మంటూ, "ఊరి-చివరను నీ చిన్నకూతురు ఉన్నది. ఆమెవచ్చి ప్రదక్షిణం చేస్తే మణి తప్పక పలుకుతుంది" అంటూ కిరాత దంపతులు అర్థం చెప్పారు. వెంటనే మంత్రి, మేనాదేవీ వెళ్లి గూడెంలోవున్న గుణసుందరిని వెంటబెట్టుకు వచ్చారు.

కొటలోకి వచ్చి రావడంతోనే, గుణసుందరి తండ్రిమీద పడి, గోడుగోడున ఏడ్చింది. "చిట్టితల్లీ!—నీకు నేనెంత

అన్యాయం చేసినప్పటికీ, నీకు నామీది అభిమానం కొంచెమైనా తగ్గలేదు. ఇదే నాకు పదివే" అంటూ మహారాజు గుణసుందరిని చేరదీసుకొని, అక్కన ఆదుముకొన్నాడు.

అక్కడ సమావేశమైన ప్రజలందరూ ఏమవుతుందో చూడమనే ఆత్రుతో, గుణసుందరిని ముందు మణుచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయమని వేగిరపెట్టారు. ఆమె అందుకు సిద్ధపడేసరికి, "చిట్టితల్లీ!—నువు నీ పతితో కలిసి ప్రదక్షిణం చేయాలి" అన్నది పార్వతీదేవి.

"నా భర్త దురదృష్టవశాత్తు ఎలుగు బంటిగా మారిపోయారు. మీ రెవరో పుణ్యాత్ముల్లాగా కనబడుతున్నారు. దయ ఉంచి నా భర్త కాపాడమోచన మార్గం సెలవియ్యండి" అంటూ గుణసుందరి దేవిని ప్రార్థించింది.

"అయ్యో! ఏమిటి, దైవాధీనం పాపం, ఎలుగుబంటి బాపాయాడా?" అని అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. అప్పుడు పార్వతి "అసలు ఈ మణిని సాధించుకువచ్చింది ఎవరో నిజం చెప్పినట్లైతే, నీ భర్తకు యధారూపం వచ్చేస్తుంది. ఇదుగో చూడు" అంటూ, ఎలుగుబంటికి చెంగోలు అందించింది.

ఆ చెంగోలు తీసుకొని ఎలుగుబంటి, హరమతిని కాలమతిని బాది విడిచిపెట్టింది. చెంగోలు దెబ్బలు పడలేక వాళ్లు "బాబోయి క్షమించండి. మణిని సాధించింది దైవాధీనమే" అని నిజంచెప్పివేసి, "క్షమించు", మంటూ ఎలుగుబంటి కాళ్ళమీద పడ్డారు.

ఆ చెంగోలు తీసుకుని, పార్వతి రూపా హేమలనుకూడా అదిలించింది.

వాళ్లు నేరం ఒప్పుకొని, "చెల్లాయీ! క్షమించవా?" అంటూ గుణసుందరి కాళ్ళమీద పడ్డారు.

అప్పుడు, కిరాత దంపతుల అనతితో ఎలుగుబంటి ఎప్పటి దైవాధీనంగా మారి

పోయాడు. మహారాజు కిరాతవంశములు
ఫలానా అని గ్రహించి, వారికి నమస్క
రించాడు. గుణసుందరి, దైవాధీనం కలసి,
ప్రదక్షిణం చేసిన వెంటనే మహేంద్రమణి
ధగధగ మెరసింది.

"రాజా, నిన్ను నిజంగా ప్రేమించేవారు
ఎవరో, మోసకత్తెలెవరో ఇప్పుడైనా తెలుసు
కొన్నావా?" అని పార్వతీదేవి రాజును
హెచ్చరించింది. గుణసుందరి మణిచేత
తండ్రిని స్మరించిన తక్షణమే, మహారాజు
వ్యాధి ఎక్కడి దక్కడనే మాయమై పూర్తి
స్వస్థత చేకూరింది.

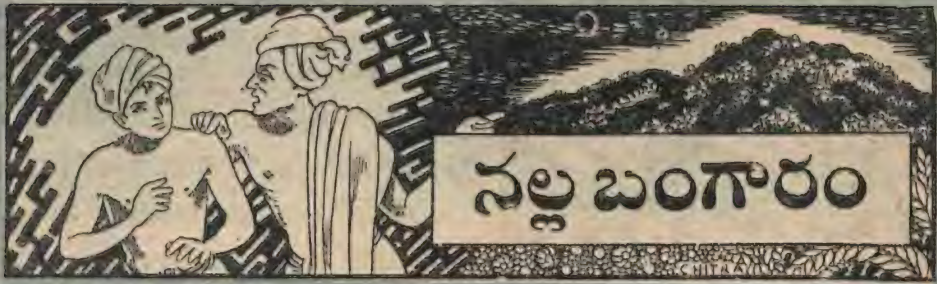
అప్పడాయన గుణసుందరిని దగ్గరకు
తీసుకొని, "తల్లీ! నీ మహిమ తెలుసుకోలేక
పోయాను. సీహూ, నీ భర్తే నన్ను ప్రేమిం
చారు. కనుక, నా రాజ్యానికి మిమ్మల్నే
పట్టాభిషిక్తుల జేస్తాను" అని చెబుతూ
వెంటనే దైవాధీనానికి పట్టం కట్టాడు.

అంతా సంతోషించారు. కాని మహారాజు
గుణసుందరిని చూచి, "ఈ వృద్ధుణ్ణి నీ
మెడకు కట్టి నను నీకుచేసిన అన్యాయం
మాత్రం ఇంకా మిగిలిపోయిందే" అని విచా
రించాడు. అప్పుడు, పార్వతీదేవి "ఓరాజా
ఇంకా నీకు అహంకారం చావలేదు. చిట్టి
తల్లికి పరమేశ్వరు డనుగ్రహించిన అభర్త
ఎవరో చూడు" అంటూ, దైవాధీనాన్ని ఇక
నిజరూపంలో బయల్పడమని శాసించింది.
అప్పుడు దైవాధీనం భువన మోహన
సౌందర్యంతో వీరసేనకుమారుడై వెలయుగా
అందరూ లశ్చర్యచకితులై ఆనందించారు.
పరమానందభరితుడై, మహారాజు, నిజంగా
మీరు 'దేవత' అంటూ ఎరుకదంపతులకు
ప్రణమిల్లాడు.

అంతా సంతోషంతో స్తోత్రం చేయగా
అందరినీడివిస్తూ, శ్రీ పార్వతీపరమేశ్వరులు
అంతర్ధానమైనారు. [అయిపోయింది]

నల్ల బంగారం

ఒక పూరిలో వక్రకుడు, ఉక్రకుడు అని ఇద్దరు అన్నాదమ్ములు ఉండేవారు. వారు నివసించే పూరికి, మూడువందల మైళ్ళ దూరంలో ఒక కొండ ఉన్నదని, ఆ కొండలో బంగారం ఉన్నదని తెలిసింది. బంగారం అంటే ఎవరికైనా ఆశే కదా!

“భేష్, బాగా వున్నది తమ్ముడా! మన వెంట కొంతమంది కూలీలను తీసుకువెళ్లి, అక్కడ వున్న ఆ బంగారమంతా తెచ్చుకుందాము. ఎలా అయినా శ్రమపడి ఒక్క మణుగు బంగారం తెచ్చుకున్నామంటే, మనం ఇద్దరమూ ఆజన్మాంతమూ హాయిగా కాలిమీద కాలు వేసుకొని కాలక్షేపం చేయవచ్చు,” అని వక్రకుడు చిన్నవాడికి ఆశపెట్టాడు.

కష్టం లేకుండా, తేరగా దొరికితే అనుభవిద్దామని చూస్తూంటాడు వక్రకుడు ఎప్పుడూ. అందుకనే, సునాయాసంగా బంగారం

దొరుకుతుందని వినెసరికల్లా అతను ఆశపడ్డాడు. కాని తమ్ముని ఉద్దేశం వేరు. ఈ కారణంతోనే, కొండమీది బంగారమును గురించి తన అన్న అంతగా ఆత్రపడి చెప్పినా, ఉక్రకుడు ఎక్కువ ఉత్సాహం చూపలేదు. అయినప్పటికీ, పెద్దవానిమాట జవవాటడం ఇష్టంలేక వక్రకునితో ఉక్రకుడు “సరే అన్నయ్యా, అలాగే వెళ్లి తెచ్చుకుందాములే” అని తన సమ్మతి తెలిపాడు.

వక్రకుడు కొంతసొమ్ము చేతపుచ్చుకొని, కూలీజట్టుని వెంట బెట్టుకొని, మజిలీలు చేసుకొంటూ, ఇంచుమించు ఒక నెల రోజులకు ఆ పర్వతం చేరుకొన్నాడు.

ఆత్రంతో వున్న అన్నగారు, కూలీలతో సహా గబ గబ కొండ ఎక్కి, వెంటనే తఫ్ఫ పని ప్రారంభించాడు. తమ్ముడు మాత్రం అతనితో వెళ్ళక, “అన్నయ్యా!— అందరమూ కొండపైన కూర్చుని వేసేదేమున్నది?

నివు పని పూర్తిచేసుకొని వచ్చేవరకు నేను ఇక్కడనే వుండి కాపలా కాస్తాను” అనే వరకు, వక్రడు సరేనన్నాడు.

ఉక్రుడు, కొండదిగువనున్న ఆ గ్రామ స్థులను మంచి చేసికొని, చిన్న నివాసం ఏర్పరచుకొన్నాడు. కొద్ది రోజులకల్లా తను వారిమధ్యను తలలో నాలుకగా మనులు కొంటూ వుండటంచేత, వారు ఉక్రుని కోరిక లన్నీ కాదనకుండా తీరుస్తూ వచ్చారు.

కొంతకాలమైన తరువాత ఉక్రుడు ఆహార మునసబు వద్దకు వెళ్ళి “అయ్యా! నేను ఇలా వ్యర్థంగా కాలం గడవడం బాగులేదు. కనుక, మీద్వారా నాకు ఏదైనా

పొలం కొలుకు ఏర్పాటు చేయించండి. పంట పండగానే ఋజుాలు తీర్మానం చేసు కొంటాను.” అని కోరేవరకు, గ్రామ మునసబు సంతోషంతో అతనికి మూడు ఎకరముల నేలా, అది సాగుచేయటానికి అవసరమైన పరికరములూ, ధనమూ, పరి వారమూ అన్నీ సమకూర్చి పెట్టాడు.

ఈ విధంగా తనకు లభించిన సాయ ముతో ఉక్రుడు కష్టపడి పొలం సాగుచేసి పండించాడు. అతనికి దైవసాయము తోడు పడటంచేత, పంట బాగా పండింది. వ్యవ సాయఖర్చులు, మునసబు పెట్టిన మదుపు పాను నికరంగా పాతిక బస్తాల ధాన్యం ఉక్రునివంతుకు మిగిలింది.

ఉక్రుడు ఇలా కష్టపడి బాగుపడి నందుకు ఆ గ్రామస్థులందరూ సంతోషించారు. అతను, తనవంతు ధాన్యమును మునసబు ఇచ్చిన ఒక చిన్న గుడిసెలో దాచుకొని, కులాసాగా కాలం గడుపు తున్నాడు. అతను పంటపండించి, ధాన్యం నిలవ వేసుకొనేవరకు సుమారు ఆరు మాసముల కాలం పట్టింది.

కూలీలతోసహా మరికొద్దిరోజులకే అతని అన్న వక్రడు కొండదిగి వచ్చాడు. వారి

స్థితి ఎలా వున్నదంటే — తెచ్చుకొన్న సొమ్ము అంతా కర్చయి పోయింది. ఆహార పదార్థములన్నీ అయిపోయినాయి. ఒక్క అడుగైనా ముందుకు పడక, వారందరూ ఆకలిదప్పలతో శోషకొట్టి పోయినారు. ఈ ఆరు నెలలలోనూ కూలీల సహాయంతో వక్రకుడు సంపాదించుకొని వచ్చిన బంగారపు పెళ్ళలుమాత్రమే, అతనిదగ్గర ఇప్పుడు మిగిలి ఉన్నవి. కాని, కడుపుకి తిందామంటే చారెడు ధాన్యపుగింజలైనా చేతిలోలేవు.

CHITRA

వక్రకుడా, అతని వెంటనున్న కూలీలూ ఆకలితో అలమటించి పోతున్నారు. కాని, ఈ పల్లెటూరిలో వీరినందరునూ ఆదరించే వారెవరు? వక్రకునివద్ద బంగారము ఉన్న మాట నిజమే. కాని, ఈ సమయంలో ఈ పల్లెటూరిలో అదేమన్నా కూడు పెడు తుందా? అదనుకు అక్కర వస్తుందా?

వక్రకుడు దిగివస్తూనే, దాపరికం లేకుండా తన అవస్థ తమ్మునికి తెలుపుకొన్నాడు. అది విని ఉక్రకుడు “అన్నయ్యా! అందరకూ ఈ గ్రామంలో అన్నం దొరుకుతుంది. కాని, భోజనం పెట్టినందుకు గ్రామస్థులు తలకొక బంగారు పెళ్ళ చొప్పున పుచ్చు

కొంటారు” అని చెప్పేవరకు, వక్రకుడు ఉగ్రుడైపోయినాడు. తమ్ముడు గ్రామస్థులతో కలసి, తను కష్టపడి సంపాదించుకు వచ్చిన బంగారం కాస్తా కాజెయ్యటానికి ఈ వ్యూహం పన్ని వుంటాడని అతనికి అపోహ కలిగింది.

ఈ అపోహతోనూ, కోపంతోనూ వక్రకుడు ఆవేశ పూరితుడై, బస్తాలోని బంగారు పెళ్ళల నన్నిటిని అక్కడ కుమ్మరించి “సరే తమ్ముడా!—మావద్దవున్న సొమ్ము ఇదే. దీనిని గ్రామస్థులకు ఇచ్చి, మాకు ముందు తిండి ఏర్పాటు చేయించు. ఇంత కంటే ఏమి చేయగలం? ఏదో విధంగా

ప్రాణాలు నిలబడితే, తరువాతిమాట చూసుకోవచ్చు" అని నిస్పృహతో ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడాడు.

వెంటనే ఉక్రమ తన కుటీరంలో దాచుకొన్న బియ్యము తీసి, పెదరాసి పెద్దమ్మను రప్పించాడు. వక్రదూ, కూలీలూ శుభ్రంగా స్నానం చేసుకువచ్చేటంతలో, పంచభక్తి పరమాన్నములతో మాట సిద్దమైంది. ఆరు నెలలనించి ఇటువంటి తిండికి మొగము వాచిన వక్రదూ, కూలీలూ ఈ భోజనం వరప్రసాదముగా భావించారు.

భోజనము లభితున్నప్పుడు ఉక్రడు తన సుగతి సందర్భాలన్నీ చెప్పేవరకు అన్నగారు ఆశ్చర్యపోయాడు. తరువాత ఆబాగారపు పెళ్లెలన్నీ అన్నకు తిరుగాచ్చి వేస్తూ, "అన్నయ్యా! అనవుసరంగా నీవు నాపైన అపహాస పడ్డావు కాని, నీసొత్తు నాకు చీపురు ముల్లయినా అక్కరలేదు.

నా రెక్కలు చల్లగావుంటే అదే పదివేలు!" అనగానే వక్రడు తన దురహంకారానికి తనే పశ్చాత్తాపపడ్డాడు.

"తమ్ముడూ — నేను బంగారంకోసం ఆశపడి అనవసరంగా కాలం వృథాచేశాను. అవేకాలంలో నీవు నల్లబాగరమనే నేలను పండింది, హాయిగా నువు తిరి పదిమందిని పోషించ గలిగావు. నిజానికి ప్రజ్ఞ అంటే నీదే ప్రజ్ఞ" అని చెప్పి ఆ నేకవిధాల మెచ్చుకొన్నాడు.

అప్పుడు అన్నాడమ్ము లిద్దరూ ఇంటికి వెళ్లిపోయి, భాళిగా పడివున్న బంజరులను ప్రభుత్వంపద్దనించి కొలుకు తీసికొని పండించ నారంభించారు. కాయకష్టంవల్ల కలిగే లాభాలను, వాటి విలువనూ తమ్ముడు చేసిచూపిన పాఠంవల్ల వక్రడు గ్రహించి అవలంబించాడు. నాటినించి వారు పేరొందిన రైతుబిడ్డలై, రాణించి, గొప్ప ఐశ్వర్య వంతు లైనారు.

వల్లకాటిలో రామనాథయ్య

వేములవాడ అనే గ్రామంలో వెంకటప్ప అనే కరణం ఉండేవాడు. ఆయనకి అచ్చమ్మ అనే భార్య ఉండేది. అచ్చమ్మ ఉత్తి అమాయకురాలు. లోకజ్ఞానం లేని వెట్టిబాగుల మనిషి.

అమాయకపు అచ్చమ్మకి పిల్లలులేరు. “ఏమమ్మా మీకు పిల్లలులేరా?” అని ఒక నాడు ఎవరో అబ్బి అడిగేరు. ఆ ప్రశ్నకి ఆవిడ జవాబు చెప్పలేకపోయింది. అందరికీ పిల్లలున్నప్పుడు తనకిమాత్రం ఎందుకు ఉండరూ అనుకుంది. ఐనా భర్తని అడిగి అనుమానం తీర్చుకోవచ్చుకదా అని తలచింది. గ్రామంలో పొలాలన్నీ అజమాయిషీ చేసుకుని, సరిగ్గా మూడు రూపాయల వేళకి వెంకటప్ప ఇంటికి వచ్చాడు. ఆకలిచేత త్వరగా మడికట్టుకవచ్చి, “పడ్డన చెయ్యి” అన్నాడు. ఆప్పుడు అచ్చమ్మ “ఏమంది మనకి పిల్లలు లేరా?” అని అడిగింది.

“లేదు...పడ్డించు.” అన్నాడు భర్త.

అచ్చమ్మకి ఆనుమానం తీరలేదు. అవిడ అలాగే నిలబడిపోయి, “ఒక్క అడవిల్లెనా లేదుటండీపోనీ?” అంది. “లేదు” అంటే మళ్ళీ ఇంకో ప్రశ్న వేసి అలస్యం చేస్తుండేమో అని తోచి, వెంకటప్ప “లేకేం? ఓ అడవిల్లె ఉంది! నాకు త్వరగా భోజనం పెట్టు” అన్నాడు.

“ఎక్కడున్నదండీ?”

“ఎక్కడుంటుంది? అత్తారింట్లో ఉంది!”

“పెళ్లి చేశాకకదండీ అత్తారింటికి పంపడం?”

“ఐను. పెళ్లిచేసే, పంపాను.”

“అలాగటండీ? ఐతే మన అల్లుడెవరండీ?”

ఇలా ప్రశ్నమీదప్రశ్న అడుగుతేంటే, వెంకటప్ప, ప్రాణం విసిగి, “ఎవరా? చల్ల

కాటిలో రామనాథయ్య” అని సమాధానం చెప్పాడు. అది విని అచ్చమ్మ, తమ అల్లుడి ఇంటిపేరు వల్లకాటివారనీ, అతగాడిపేరు రామనాథయ్య అనీ అనుకుని సంతోషించింది. అంతేకాని అలాంటి మనిషి ఎక్కడా ఉండడనీ, తాను మొగుణ్ణి “ఎవడు? ఎవడు?” అని అడిగి విసిగించే సరికి, అతడు “ఎవడో ఒకడు!” అని చెప్పటానికి మారు, “వల్లకాటిలో రామనాథయ్య!” అన్నాడని ఆమెకు తెలియదు. ఎలా తెలుస్తుందీ? అవిడకు లోకజ్ఞానం కొంచెమైనా లేదుగా! నాటినుంచి అచ్చమ్మ తనకొక కూతురుందనీ, తన

అల్లుడు వల్లకాటి రామనాథయ్య అని సంబరపడుతూ వుండేది.

కొన్నాళ్లుపోయాక, కరణంగారు జమాబుదీకని పట్టణం వెళ్లేరు. అప్పుడు ఒకనాడు మిట్టమధ్యాహ్నం వుడు దారినిపోయే వాడొకడు, దాహం వేసి కరణంగారి ఇంటి ముందు ఆగేడు. కరణంగారు ఊళ్లోలేరు గనక అచ్చమ్మ తలుపులేసుకుని లోపల పప్పురుబ్బుతోంది. “ఎవరండోయ్ లోపల? నాలిక అర్చుకపోతోంది. తలుపుతీసి కాస్త దాహం ఇప్పిస్తారా?” అని బయటగుమ్మం మీద నిలబడ్డ బాటసారి కేకవేశాడు. పట్నం వెళ్లేముందు వెంటకటప్ప భార్యతో, “తలుపు వద్ద ఎవరుపిలిచినా, ఎవరో కనుక్కునిగాని తలుపుతీయ్యవ”ద్దని చెప్పివెళ్లేడు. అంచేత అచ్చమ్మ రుబ్బురోటిదగ్గిర్నుంచి లేవకుండానే “ఎవరునాయనా, నువ్వు?” అని బాటసారిని అడిగింది. దాహంతో ఓమూల ప్రాణంపోతుంటే ఈ ప్రశ్న ఏమిటని పించింది బాటసారికి. బదులురాకపోవటం వల్ల అచ్చమ్మ “ఎవరునాయనా నువ్వు?” అని మళ్లీ అడిగింది. వాడికి ప్రాణంవిసిగి, “ఎవరా? వల్లకాటిలో రామనాథయ్యని! త్వరగా తలుపుతీసి కానిన్ని మంచి

సీల్లియ్యండి. ప్రాణంపోతున్నది!” అన్నాడు.
 “ఎవరు? వల్లకాటిలో రామనాథయ్యవా?
 మా అల్లుడివా నాయనా?” అంటూ,
 అచ్చమ్మ ఎగిరి గంతేసి, గబగబా వచ్చి
 తలుపుతీసింది. కాసిన్ని మంచినీళ్లిస్తే
 చాలంటూ వచ్చిన బాటసారికి లోపలున్న
 మానుకుర్చీ వేసి కూచోబెట్టి, చిక్కటి ఆవు
 మజ్జిగ దాహమిచ్చింది. దాహంతీరి కడుపు
 చల్లపడ్డాక బాటసారిలేచి, “అమ్మా, సెలవు
 మరి” అని వెళ్ళబోయాడు. ఆమాట విని
 అచ్చమ్మ, “అదేమిటి రామనాథయ్యా,
 అప్పుడే వెళ్లిపోతానంటావ్? అల్లుడవు,
 రాకరాకవచ్చావాయిరి. ఉండు. మామగారు
 ఊళ్లో లేనప్పు డొచ్చావు. ఆయన రాకుండా
 వెళ్లిపోతావా? ఇంతకి మా అమ్మాయి సంగతే
 చెప్పేవుకావు” అంటూ మొదలెట్టింది.

ఈ మాటలకు ఆ వచ్చినవాడు నిర్దాంత
 పోయాడు. “ఇదేమిటి, నన్ను ఈవిడ
 అల్లుడంటూవుంది! నాకు దాహానికి ఇవ్వ
 లేదని ప్రాణం వినిగి ‘నాకు పేరేమిటమ్మా,
 వల్లకాటిలో రామనాథయ్యను’ అని యదా
 తాపంగా అనేవరకు, ఆ మాట నిజమే అని
 ఈవిడ నమ్మినట్టుంది. బహుశా ఈ యింటి
 వారి అల్లుడిపేరు రామనాథయ్య అయి

వుండాలి. లేకపోతే ఈ పేరు చెప్పగానే
 నన్ను ఇంతగా మర్యాదచేయడ మేమిటి?
 ఇదంతా చూడగా తమాషాగానే వుంది,”
 అనుకున్నాడు.

అయినా, ఆ యిల్లాలు తన కూతురును
 గురించిన క్షేమవార్తలు అడిగినప్పుడు ఏదో
 ఒక తృప్తికరమైన సమాధానం చెప్పకపోతే
 బాగుండదుగద! అందుచేత, అతను
 ఎందుకయినా మంచిదని “మీ అమ్మాయి
 కులాసాగానే వుంది” అని చెప్పాడు.

అవిడ సంతోషించి, “ఒక్క క్షణంలో
 వస్తా”నని చెప్పి లోపలికివెళ్లి, మినప్పప్ప
 గబగబా రుట్టేసి, అల్లుడికోసమని గారెలు

తయారుచేసి పట్టుకొచ్చింది. అవతలి మునిగిపోయేపని విమిలెడుగనుక అవచ్చిన వాడు తాపీగాకూర్చుని గారెలన్నీ తిన్నాడు. చెయ్యి కడుక్కుని “ఇంక నేను వెడతానండి” అన్నాడు. “అయన రేపా, ఎల్లుండో పచ్చేస్తారు. వెడుదుగానిలే బాబూ!” అన్నది అచ్చమ్మ.

“అలా కాదత్తగారూ!, ఇంటిదగ్గర మీ అమ్మాయి ఒక్కరై ఉండలేదు. సాయిం త్రానికి ఇంటికి వెళ్లిపోవాలి. అంతేకాకుండా ఎల్లుండి మా మేనమామగారింట పెళ్లి అక్కడికి మీ అమ్మాయిని తీసుకెళ్లాలి” అన్నాడు.

“ఓహో, అలాగా? తప్పకుండా తీసుకెళ్లు. అమ్మాయి పెళ్లిచూసి సంతోషిస్తుంది.”

“సంతోషిస్తుందికాని, అసలు పెళ్లికి మీ అమ్మాయి బయలుదేరటానికే సందేహిస్తోంది.”

“ఏం? ఎందుకూ సందేహించడం?”

“ఎందుకేమిటి? పెళ్లికివచ్చినవాళ్ళంతా గంపెడు నగలెట్టుకొస్తారు. మంచి మంచి బెజారసు చీరలు కట్టుకొస్తారు. మీ అమ్మాయికి ఇవేమీ లేవుగా మరి!”

“అయ్యో, ఐతే ఎలామరి!”

“ఎక్కడైనా నగలు ఎరువుతెచ్చుకో మన్నాను. కాని ఎవళ్లూ ఇవ్వనన్నారుట. ‘పోనీ, మా అమ్మని అడిగి తెండి’ అని నన్ను పంపింది.”

“అమాట చెప్పేవుకాదేం నాయనా ఇంతసేపటినించీని? తప్పకుండా పట్టుకెళ్లు. కంటీ, కట్టకానులపెరూ, ఒడ్డాణం, దండ కడియాలూ — అన్నీ ఉన్నాయి. మనకేం లోటూ?”

“మళ్ళీ, వారం తిరక్కుండా పట్టుకు చక్కా పచ్చేస్తా సత్తగారు. వీరైతే పెళ్లి నుంచి వచ్చేటప్పుడు ఈ దారి నేవస్తాం నేనూ మీ అమ్మాయాని. పట్టు చీరలు కూడా

ఉంటే ఇవ్వండి. పిలవైన చీరలమీదగాని బంగారపునగలు రాణించవు. ”

“అలాగే ఇస్తాను పట్టుకువెళ్ళునాయనా! అమ్మాయికంటే మాకు ఎక్కువ, ఎవరు? మేము ఏమిచేసినా అమ్మాయికోసమే కదా!”

తన నగలూ, పట్టుచీరలూ ఎరువివ్వక పోతే తానెన్నడూ ఎరుగని ఆ కూతురు పెళ్లికి వెళ్లటం అగిసాటుం దనిపించి, అచ్చమ్మ లోపలికెళ్ళి పెట్టెతెరచి, ముద్దీనును నగలూ, చీరలూ తెచ్చి, ఆ అతిథి ముందు పెట్టింది. వాడు తాపీగా నగలూ బట్టలూ తనసంచీలో ఇముడ్చు కుని, “ఇంక వెళతానత్తా. ఇవన్నీ మళ్ళీ పువ్వుల్లో పెట్టి తెస్తాను. వారం తిరక్కుండా వచ్చేస్తాను ” అంటూ, తన అదృష్టానికి మురిసిపోతూ దారి పట్టాడు.

మర్నాటి సాయంకాలానికి వెంకటప్ప జమాబుదీనుంచి తిరిగి వచ్చాడు. అతడు గుమ్మంలో ఆడుగు పెట్టేడోలేవో అచ్చమ్మ పుట్టెడు సంచరంతో, “ఏమండోయ్, మన అమ్మాయి కులాసాగానే ఉందిట!” అంది.

“మన అమ్మాయా? మనకి అమ్మాయి లేందే?”

“ఆదేమిటలా అంటారు? మన అల్లుడే స్వయంగా వచ్చి, పిల్ల కులాసాగా ఉందని చెబితేనే?”

“అల్లుడా? ఎవడు వాడు?”

“ఎవడేమిటూడీ? వల్లకాటి రామ నాథయ్యేనండీ.”

అప్పుడు వెంకటప్పకి భార్యతో చెప్పి వున్న ‘రామ నాథయ్య’ మాట జ్ఞాపకాని కొచ్చింది. ఎవడో తన వెళ్లిబాగుల పెళ్లాన్ని మోసంచేసినట్లున్నాడని తోచి, “ఏడే వాడు?” అని అడిగేసు.

“వెళ్లిపోయాడండీ. మీరు వచ్చేవాకా ఉండటానికి పిల్లేదన్నాడు. అతనూ, మన

అమ్మాయి పెళ్లికి వెడుతున్నారట. నా నగలూ, బట్టలూ ఎరువుతెమ్మని అమ్మాయే అతణ్ణి పంపింది.”

“కొంపతీసి ఏమీ ఇవ్వలేదుగదా?”

“అదేమిటండీ? కూతురాయీరి, ఇవ్వక పోతే ఎలా? ఇంతకీ అచ్చంగా ఇచ్చి వేశామా, ఏమన్నానా? ఎరువేగా? వారం తిరక్కుండా తెచ్చేస్తా నన్నాడు అల్లుడు. అందుకని నగలూ, చీరలూ ఇచ్చాను. అన్నట్లు చెప్పటం మరిచిపోయాను. పెళ్లినించి ఇంటికి వెళ్లేటప్పుడు అమ్మాయిని కూడా తీసుకొస్తా నన్నాడండీ.”

అమాట విని వెంకటప్ప ‘లబో లబో’ మని గుండె బాదుకున్నాడు. ‘ఎంత తెలివితక్కువ పీనుగువే!’ అని అచ్చమ్మని తిట్టిపోశాడు. అంతకుమించి చేసేదేముంది?

“నిన్ను తిట్టి ఏం ప్రయోజనం? తప్పంతా నాది! ‘మనకి అమ్మయ్యాలేదు, అల్లుడూలేడ’ని చెప్పక ‘వల్లకాటిలో రామ

నాథయ్య మన అల్లుడనటం’ నాదేతప్పు. తెలివితక్కువ వెంగళమ్మల ముందు వెటకారానికి పోతే ఇలాగే శాస్త్ర బోతుంది” అని ఏడవటం మొదలెట్టేడు.

‘అమ్మయ్యాలేదు. అల్లుడూ లేడ’ని మొగుడు విడుస్తాంటే అమాట అచ్చమ్మకు అర్థంగాక, వాళ్లిద్దరికీ అరాత్తుగా ఏదో ప్రమాదం వచ్చింది కాబోలని ఆమెకూడా ఏడవటం మొదలెట్టింది. దానితో ఊరంతా పోగై, సంగతి తెలుసుకొన్నారు. నగానట్రా పోయినందుకు ఏడుస్తాన్న వెంకటప్పనీ, లేని కూతురూ అల్లుడూ పోయారనుకుని ఏడుస్తూవున్న అచ్చమ్మనీ ఓదార్చి వాళ్ళు చక్కా పోయారు.

అచ్చమ్మ తెలివితక్కువవల్ల ఇప్పుడు ఎన్ని నష్టాలు వచ్చాయో చూడండి. సంసారం సరిగా నడవాలంటే, ఇల్లాలు లోకజ్ఞానంకలిగి ఉండాలి. అందుకనే స్త్రీలు చక్కగా చదువుకోవాలంటారు.

కైలాసంలో ఒకనాడు మధ్యాహ్నం భోజనాలయక పార్వతీ, పరమేశ్వరుడూ కూర్చుని తాంబూలం వేసుకుంటున్నారు. విఘ్నేశ్వరునికి భోజనం కొంచెం ఉదాత్తం అవటంవల్ల ఆయాసంగా ఉండి ఓ తలగదా వేసుకొని వాళ్లమ్మకు దగ్గరగా పడుకుని దొడ్లుతున్నాడు. కుమారస్వామి — అంటే విఘ్నేశ్వరుని తమ్ముడూ, పార్వతీ పరమేశ్వరుల రెండోకొడుకూ అన్నమాట — తన అన్నకుమల్లే బద్ధకంగా ఒకచోట కూర్చోక చురుకుగా అటూ ఇటూ ఏదోపని ఉన్నవాడికి మల్లే తిరుగుతున్నాడు. ఆ సమయంలో అక్కడికి ఎక్కడినుంచి వచ్చాడోగాని నారద మహర్షి వీణ మీటు కుంటూవచ్చి ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఆయాస రెండోచేతిలో బంగారానికి మల్లే పచ్చగా మిసమిసలాడిపోతూవున్న పెద్ద మామిడి పండొకటి కనబడింది. అటల హడావుడిలో

ఉన్న కుమారస్వామి ఆ పండును చూడ లేదు గాని నేలమీద ఆపసోపాలు పడుతూ దొడ్లుతూ కూర్చున్న గణపతి పసిగట్టేడు. ఆయాసమంతా ఏమైపోయిందో గాని గణపతి టువ్వుమని లేచి నారదమహర్షికి ఎదురెళ్లి ఆ పండు అందుకోబోయాడు. అప్పటికి కుమారస్వామికికూడా ఆ పండు సంగతి తెలిసి తూటగలాగా ఎగిరివచ్చి 'నాకో, పండు?' అన్నాడు. ఆ ఒక్క పండుకోసం అటు విఘ్నేశ్వరుడూ ఇటు కుమారస్వామి పోట్లాడుకోసాగారు.

ఎవరైనా ఇద్దరు పోట్లాడుకుంటూంటే చూడటం నారదుడికి సరదా. సరదా యేమిటి? అతనికి పోట్లాట చూస్తూంటే వేరే భోజనమే అక్కర్లేదు. అందుకే అతనికి "కలహ భోజనుడు" అని పేరొచ్చింది. 'కలహం' అంటే పోట్లాట. పోట్లాటే భోజనంగా కలవాడు గనక అతనికా

పేరొచ్చింది, అందుచేత, ఈ సమయంలో ఆ అన్నదమ్ము లిద్దరూ ఆ ఒక్క పండు కోసం కొట్లాడుకుంటూంటే నారదుడికి చాలా సంతోషం గా ఉంది. కాని క్రమంగా ఆ పిల్లల పేద చిలికి చిలికి గలిచానాయి. పండుకోసం వాళ్ళిద్దరూ కొట్టుకుని ఏడవటానికి సిద్ధమయ్యేటప్పటికి, వాళ్లని తాను ఆలా విడిచిస్తున్నందుకు పార్వతికి తన మీద ఎక్కడ కోపం వచ్చిపోతుందో అని భయం వేసి, నారదుడు ఆ కొట్లాట ఏదో విధంగా పరిష్కారం చెయ్యాలని ఆలోచించాడు, "ఏమోయ్ గణపతి! నిన్నేనయ్యా కుమార స్వామి! అగండి. దెబ్బలాడుకోకండి.

నేను తెచ్చింది ఒక్క పండుకదా. మీకిద్దరికీ ఎలాగ ఇవ్వడం? మీలో ఎవరికో ఒకరికే ఇస్తాను మీ ఇద్దర్లో ఎవరైతే పద్నాలుగు లోకాలూ ఒక్కమాటు చుట్టి ముందుగా ఇక్కడకు :స్తాలో వాళ్ళకి పండు ఇచ్చేస్తాను" అని అశపేటైడు నారదుడు.

ఆ మాట విని చివటంతోనే కుమార స్వామి తన వాహనం ఐన నెమలి వీపు మీద కెగిరి లోకాలన్నీ ప్రదక్షిణం చేసి రావటానికి వెళ్లిపోయాడు. పాపం గణపతి మాత్రం ఇంకా అక్కడే ఉండిపోయాడు. గణపతికి ఎప్పుడో పెద్దవాడయ్యాక ఒక ఎలుక వాహనం వచ్చినమాట నిజమే గాని మన మామిడిపండు కథనాటికింకా అతనికి ఏ వాహనమూలేదు. పోనీ ఎవరి వాహనమైనా ఎరువు తీసుకొని ఎక్కి వెళదామన్నా, ఆ పెద్ద బొజ్జ మూలాన్ని స్వారి చెయ్యటానికి సుళ్ళుపులేక ఆమాట తల పెట్టటానికే వీలైకపోయింది. పాపం గణపతికి ఏమిటోవక అక్కడే చతికిలపడి పోయాడు. పండుమీద మాత్రం అశపాక దానివైపే చూస్తూ గుటకలు మింగటం మొదలెట్టెను. అప్పటి కప్పుడే కుమార స్వామి లోకాలన్నీ నాలుగోవంతు దూరం

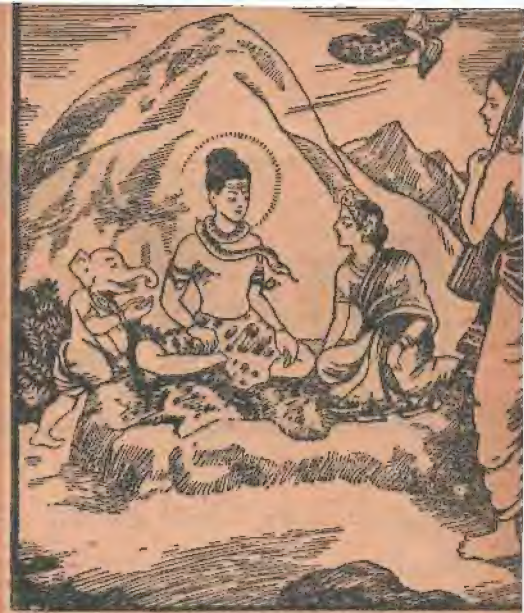
చుట్టేశాడు. తమ్ముడు రాకుండానే ఎలాగైనా ఆ పండు కొట్టెయ్యాలని గణపతి, ఆలోచన మొదలెత్తెడు. అతనిపాట్లు ఉపాయాల పుట్ట గనక గట్టి ఆలోచన ఒకటి ఇట్టే తట్టింది. "ఇదిరా పని!" అని గణపతి కూర్చున్నచోటునుంచి చటుక్కుని లేచాడు.

ఏంచేస్తాడో చూద్దామని ఇటు నారదుడూ, అటు పార్వతి పరమేశ్వరులూ రెప్ప వాల్చుకుండా చూస్తూ ఉండిపోయారు. గణపతి మూర్ఖాడకుండా సరాసరి

పరమేశ్వరుని దగ్గరకు వెళ్లి ఆయన చుట్టూ ఒకమాటు ప్రవక్షిణుడేసి చక్క వచ్చాడు.

"ఏం చెప్పా ఉన్నట్లుండి వీడికి నామీద ఇంత భక్తి పుట్టుకొచ్చింది!" అని పరమేశ్వరుడు ఆశ్చర్యపోతుంటే గణపతి నారదుని దగ్గరకెళ్లి, "అయ్యా నేను లోకాలన్న ప్రదక్షిణుడేసి ముందుగా వచ్చాను. ఆ పండు ఇలా తెండి!" అన్నాడు. నారదుడు నిర్భాతపోయి, "నువ్వు ఇక్కడే ఉండి మీ నాన్న చుట్టూ ఓమాటు ప్రవక్షిణుడేస్తే విశ్వ ప్రదక్షిణుడేసినట్లు బెలుచువా?" అన్నాడు.

"ఎందుకవదు? మా తండ్రీ విశ్వానికంతకూ ఈశ్వరుడు గనకనే, ఆయనకి విశ్వేశ్వరు డన్న పేరొచ్చింది. ఆయనకి

ప్రదక్షిణుడేస్తే వచ్చాడుగు లోకాలూ చుట్టి వచ్చినట్లే. అలస్థం చెయ్యక పండు ఇలా ఇవ్వండి!" అన్నాడు విఘ్నేశ్వరుడు.

నారదుడు విఘ్నేశ్వరుని యుక్తికి మెచ్చుకుని, మామిడిపండు అతనికిచ్చేశాడు. చేతికి వచ్చి రావటంతోనే గణపతి ఆపండులో ఉన్న రసం అంతా ఒక్క మాటుగా తొండుతో బుర్రేశాడు. మరికాసేపటికి కుమారస్వామి రోజుకుంటూ వచ్చి నారదుడి కెదురుగా నిలబడి, "పండు! పండు!" అన్నాడు. ఇంకెక్కడి పండు? అప్పటికప్పుడే ఒంకకూడా చప్పరించేసి అవతలి పారేశాడు గణపతి!

అక్షయ పాత్ర

అనగనగా మక్కాదేశంలో ఆలీ అనే ఒక మంగలి ఉండేవాడు. నలుగురూ వచ్చి పోయే నడివారిలో ఆతను చిన్న క్షవరశాల తెరిచాడు. అయితే — ఆలీ గడ్డు పిల్లిగడ్డు కావటంచేత, క్షవరంకోసం వచ్చిన సాయిబు లందరూ, “వీడిమొఖం, వీడు మనకు క్షవరం చేసేదేమిటి? పని చేయడమే చేత నైతే, ముందు తన గడ్డమే బాగుచేసుకుని వుండును” అనుకొని, నిరసనభావంతో మరొకపాపుకి పోయేవాళ్లు. క్రమంగా, ఆలీ పాపుకి ఒక్కడూ రావటం మాని చేశాడు.

ఇలా వుండగా ఒకరోజున, ఒక ముష్టి వాడు ఆలీవద్దకు వచ్చి ఆకలివుతున్న దన్నాడు. ఆలీ వాడిని అదరించి, కలిగి సంతలో భోజనం పెట్టడమే గాకుండా, ఒంటిమీద వేసుకునేందుకు అడగకనే చిన్న రువాయిగుడ్డకూడా ఇచ్చాడు.

ముష్టివాడు సంతోషించి, ‘అబ్బాయి, నీకేమి కావాలో కోరుకో’ మన్నాడు. అందుకు ఆలీ “తాతా, తాతా! — నాగడ్డు పిల్లిగడ్డు కావటంచేత అందరూ నన్ను చూచి అసహ్యించుకొంటున్నారు. అందు వల్ల నామంగలి వృత్తి మందగించి, బతుకు తెరవుకు ఇబ్బందిగా వుంటున్నది. అంద మైన ఒక మూరెడు గడ్డు ప్రసాదించా వంటే, కాతాదారులు మళ్లీ వచ్చి వ్యాపారం బాగా సాగుతుంది. అప్పుడు నా జీవనం చక్కగా జరిగిపోతుంది...” అని, మనస్సులో కోరికను వెల్లడించాడు.

అప్పుడు ముష్టివాడు తన చింకికొట్టులో చెయి పెట్టి, ఒక పాత్ర తీసి ఇస్తూ, “అబ్బాయి! — ఈ పాత్ర నీకోరిక నెర వేరుస్తుంది. నీ కోరికమాత్రమేగాని ఇతరుల కోరిక నెరవేరదునుమా” అనిచెప్పి అదృశ్య మైపోయాడు.

తరువాత అలీ ఆపాత్ర తీసిచూడగా, దానినిండా పగుళ్లు కనపడినై. “ముష్టి నెధవ టక్కురిచేసి, నాకీ పనికిరాని పాత్ర అంటగట్టి పోయాడు” అనుకొంటూ, దానిని అవతలి గిరవాటు వేదామను కొనేవరకు, దానిపైన—

“కొరిన కొరిక తీర్చే...

చిత్రమైన అక్షయపాత్ర!”

అని అక్షరాలు రానివున్నాయి. ఈ అక్షరాలు చూడగానే, అలీ మనస్సు మారి పోయింది. “వీడు మామూలు ముష్టివాడు కాదుకాబోలు. మహిమలు తెలిసిన వాని లాగా కనపడుతున్నాడు” అనుకొని, ఆ పాత్రను శుభ్రపరచి, ఒకచోట బాగ్రత్త పెట్టాడు.

ఒకనాడు అందులో నీళ్లుపోయడంతోనే, అవి కుత కుత ఉడికి, పొగలూ అవిరీ బయల్దేరి, గది అంతా కమ్మేసింది. అలీకి ఊపిరాడక, బయటకు వెళ్ళిపోదామను కొనేవరకు, ఆ పాత్రలోనుంచి చిత్రమైన మనిషి వచ్చి ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అ మనిషికి సింహాంతల, పాడుగుపాటి జూలు, చిలుకముక్కు, శరీరమంతా కోతి శరీరం!—

ఇటువంటి చిత్రమైన మనిషి వచ్చి “నీకేమి కావాలో కొరుకో” మనేసరికి అలీ, “తాతా, తాతా!—నాగడ్డు పిల్లిగడ్డం కావటంచేత అందరూ నన్ను చూచి అసహ్యించుకుంటున్నారు. అందువల్ల నా మంగలివృత్తి మందగించి, బతుకుతెరపుకు ఇబ్బందిగా ఉంటున్నది, అందమైన ఒక మూరెడు గెడ్డం ప్రసాదించినావంటే, కాతా దారులు మళ్ళీ వచ్చి: వ్యాపారం బాగా సాగుతుంది. అప్పుడు నాజీవనం చక్కగా జరిగిపోతుంది...” అని కోరాడు.

అంతట చిత్రమైన మనిషి అంతర్దాన మైపోయాడు. పొగలూ, అవిరీ, పాత్రలోని

నీళ్ళూ మాయమైపోయినై. మరి కొంచెం సేపటికల్లా ఆతనికోరికప్రకారం, పిల్లిగడ్డం పోయి, అందమైన ఒక మూరెడు గెడ్డం మొలిచింది !

ఒక్క రాత్రిలో ఆలీకి అందమైన మూరెడు గెడ్డం మొలిచిందనే వార్త పొక్కడంతేనే, ఊరిలో సాయిబులందరూ ఆలీ పాపుకి వచ్చి, తమ గడ్డాలకూడా సరిగా ఆతని గెడ్డంమోస్తరుగా కత్తిరించి తయారు చేయమంటూ కూర్చున్నారు. దెబ్బతో ఆలీకి దశ తిరిగి, మంచెరోజులు వచ్చాయి. పాపు పట్టకండా కాతాదారులు రాసాగారు. వ్యాపారం వృద్ధిపొంది, ఆలీకి

జీవనం చక్కగా జరిగిపోతున్నది. పైగా ఆతని పేరుకూడా మ్రోగిపోయింది.

కొంతకాల మయేసరికి, ఈ రకం గెడ్డంతో ప్రజలకు విసుగెత్తిపోయింది. మళ్ళీ ఆలీ వృత్తి ముందగించింది. ఇతేనేం?— తనవద్ద 'కోరిక తీర్చే అక్షయపాత్ర' ఉన్నదిగా ఇవ్వడు?

మళ్ళీ రెండేసారి పాత్రలో నీళ్లు పోసి, చిత్రమైన మనిషిని ప్రత్యక్షం చేసు కొన్నాడు ఆలీ. ఈసారి, మునుపటి కంటే అందమైనదీ మోకాళ్ళవరకూ వేలాడేది వెండి వెట్టుకలతో మెరిసిపోయేదీ గెడ్డం కోరుకున్నాడు. అప్రకారమే జరిగింది.

ఈ విడ్డూరం ఊరిలో అల్లుకోగానే ఇంకోసారి సాయిబులందరూ ఆలీ పాపులో, విరగబడి, "ఇటువంటి కొత్తరకం గెడ్డం మాకూ కావాలి" అంటూ కూర్చున్నారు. ఈసారి ఆలీ పాపుకి కాతాదారులు తిరిగి రావటమూ, ఆతని పేరు మోగిపోవటమూ మాత్రమే కాదు. ఈవార్త సరాసరి ఫాదుషా చెవిని పడింది!

"ఓహో, బాగావున్నది. మనరాజ్యంలో వెండి గెడ్డపువాడు ఉన్నాడంటే ఎంత గొప్ప!" అంటూ ఆలీని గురించి ఫాదుషా

మెచ్చుకుంటూ వుండగా, చాటునవుండి
 ఫాదుషా కుమార్తె అమాటలు విన్నది.
 "నాన్నగారూ!—మరైతే, నేను వెండి
 గెడ్డపు వాడిని పెళ్లాడుతాను" అన్నది.

గొప్పకోసం ఫాదుషా, "అమ్మాయీ!
 నీకేమిటి, వెండి గెడ్డపువాడు భర్తయేమిటి?
 బంగారు గెడ్డపువాడిని తెప్పించి నీకు పెళ్లి
 చేస్తా, చూడుకో" అని బడాయికొట్టాడు.

కోటలో పనివాడు ఒకడు ఈ సంభాషణ
 అంతా మోసుకుపోయి, అలికి చెప్పేశాడు.
 పట్టరాని ఉత్సాహంతో, అల్లి చిత్రమైన
 మనిషిని రప్పించి, కోరికను తెలియబరి
 చాడు. ఈసారి అతనికి ధగ ధగమెరిసే
 బంగారు గెడ్డం మడమలవరకూ వేలా
 దురూ, ఒక కొత్తరూపం వచ్చేసింది.

మరునాడు అల్లి ముస్తాబై, కోటకు చేరే
 సరికి, అందరూ అతనిని వింతగా చూచారు.
 అల్లి వచ్చిన సంగతి ఫాదుషాకు తెలియ
 గానే, తన వాగ్దానం ప్రకారం అతనికి
 కూరుకునిచ్చి పెళ్లిచేయక తప్పిందికాదు.

ఇలా ఉండగా — ఒకరోజున ఫాదుషా
 అల్లిని పిలిచి, 'ఏమోయి అల్లి!—బంగారు
 గెడ్డంపైన నాకు సరవా వుట్టింది. రేపు
 ఉడయంలొగా, నీగడ్డం మోస్తూ గెడ్డం

నాకు వచ్చేటట్టు చేయాలి. లేకపోతే, నీవని
 ఏం జరుగుతుందో అలోచించుకో!' అని
 అజ్ఞాపూర్వకంగా చెప్పాడు.

వెంటనే అల్లి తనపాత్రలో నీళ్లుపోసి,
 చిత్రమైన మనిషిని రప్పించి ఫాదుషా,
 కోరిక తెలియజెప్పాడు. అందుకు చిత్రమైన
 మనిషి "ఇది నీకోరిక కాదు. నేను నెర
 వేర్చను" అంటూ, అదృశ్యమైపోయాడు.

ఇక ఎలాగా ఫాదుషా తన తలకొట్టించి
 కోట గుమ్మానికి వేలాడదీయిస్తాడని అలికి
 భయం పట్టుకొన్నది. అకంగారులో అల్లి,
 తన అక్షయపాత్రను స్నానపుగదిలో దాచి,
 మళ్లీ తీసుకోవటం మరచిపోయాడు.

ఇంతలో రాజకుమారి స్నానపు గదిలోకి పచ్చిచూడగా, పగిలిన పాత్ర ఆమె కంటికి కనపడింది. దానినిచూచి చీదరించుకొని, ఆమె కిటికిలోనుంచి విసరివేసింది.

సరీగా అదే సమయంలో, విరక్తి చెందిన అలీ ఆదారిని వస్తూ, తన మహిమగల పాత్ర కింద పడబోవటం చూశాడు. ఆత్రుతో పరుగెత్తుకుపోయి, అది ఎలాబనా వడిపోకుండా పట్టుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. అలీ ఎంత యత్నించినప్పటికీ, ఆ పాత్ర తప్పిపోయి, అలీ కాళ్లదగ్గరనే పడి, ఎన్ని పగుళ్లున్నయో అన్ని ముక్కలైంది.

ఆ ముక్కలలోనించి పాగలూ, అవిరి బయల్దేరి, ఆప్రదేశమంతా కమ్మేసింది. అందులోనించి చిత్రమయిన మనిషి ఆఖరు సారి ప్రత్యక్షమై, మరెన్నడూ కనపడనని చెప్పి అంతర్ధాన మైపోయాడు!

అక్షయపాత్ర తన అధీనంలోనించి పోగానే, అలీగడ్డం తడిమి చూచుకొనే

వరకు, మళ్లీ తన పిల్లిగడ్డమే తయారై కూచుంది.

నిమిషమైనా అక్కడ నిలవకుండా, అలీ కాలికొద్దీ పరుగుచుచుకొన్నాడు. పోయి పోయి, ఇన్నాళ్లనించి ఖాళీగావున్న తన క్షవరశాలకి చేరుకొన్నాడు. గబ గబ తలుపులుతెరిచి, ఒంటిమీదఉన్న రాజదుస్తులు ఒకమూల పడవేసి కూర్చున్నాడు.

చాలా కాలానికి మళ్లీ కంటబడిన అలీని చూచి సంతోషించి. సాయిబులందరూ పలకరించారు. ఎప్పటిలాగా అతని వృత్తి సాగిపోతూనే వుంది.

అయితే, —తన అజ్ఞ నెరవేర్చని అలీని తలతీయించి కోటగుమ్మానికి కట్టించాలని ఫాదుషా ఇప్పటికీ పంతం వట్టే వున్నాడు. అయినా, ఆ షాపు పక్కనించి వస్తూ పోతూ వున్నప్పటికీ, ఆ పిల్లిగెడ్డపు అలీ తన అల్లుడే అన్నసంగతి కనిపెట్టనేలేక పోయాడు!

ఒక పేదవాడు రోజూ అడవికిపోయి, కలప కొట్టి తెచ్చి, అది పట్టణంలో అమ్ముకొని పొట్టపోసుకుంటూ ఉండేవాడు. అతను ఎంతశ్రమపడినా, రోజుకి మూడబాలకండు ఎక్కువ రాబడి వచ్చేదికాదు. ఆ మూడబాల డబ్బులతో కుటుంబపోషణ జరగక పోయేసరకు, వానికి విరక్తి తోచింది.

చివరకు ఒకనాడు, ఆ స్థలం విడిచి పోవాలని నిశ్చయించి, అతను ఒక నాటు దారి పట్టాడు. పోగాపోగా, కొంతసేపటికి అతనికి ఆశ్చర్యం వేసింది. కాని చేతిలో పైసా లేకపోతే, ఎవరు ఆదరిస్తారు?

మఃకొంతదూరం పోయేసరికి, ఒక మైదానం కనపడింది. ఆ మైదానంలో కొంతమంది సిపాయీలు కవాతు చేస్తూ,

“బుధవారం— కాదు, గురువారం.

గురువారం— కాదు, బుధవారం.

రైట్—లెఫ్ట్—రైట్—లెఫ్ట్”

అని అడుగులు వేస్తున్నారు. కట్టెలవాడు వాళ్ళ కవాతు అబ్బురంగా చూస్తూ, నిలబడిపోయాడు.

కొంతసేపటికి సిపాయీల కవాతు పూర్తిఅయింది. వాళ్ళ బోజనాలకు కూర్చున్నారు. కాని ఒకళ్ళా కట్టెలవాణ్ణి రమ్మనలేదు పొమ్మనలేదు. వానికి కడుపులో ఎలికెలు గొంతులేస్తూ వుండటంచేత, తనంత తనే పోయి ఒక విస్తరిముందు కూర్చున్నాడు. అతను తిండి తిన్నంతసేపూ సిపాయీలు ఏమీ అనలేదు గాని, తీరా లేచి, పోబోయేవరకు, వాళ్ళు “అబ్బాయి, అలా పోవటానికి వీల్లేదు. మా తిండి తిన్నందుకు సరిపడేటట్టు పనిచేసి మరీ పోవాలి” అన్నారు. అందుచేత వాళ్ళతోపాటు—

“బుధవారం— కాదు, గురువారం.

గురువారం— కాదు, బుధవారం.

రైట్—లెఫ్ట్, రైట్—లెఫ్ట్”

అంటూ కవారు ప్రారంభించాడు. రాత్రి పూట వాళ్ళ మకాములోనే పడుకొని, తెల్ల వారగానే మళ్ళీ "పోయివస్తాను" అన్నాడు.

ఇప్పుడుకూడా వాళ్ళు పోసిరిలేదు. "అబ్బాయీ! మాతిండి ఎవరైతే తింటారో, వాళ్ళు కనీసం ఐదేళ్ళవరకైనా మా సేవ చేస్తూవుండాలి. ఒక్కొక్కప్పుడు పాతికేళ్ళ వరకూకూడా ఉండిపోవలసివస్తుంది. ఇది మా నియమం" అని చెప్పారు.

వాళ్ళ తిండి తిన్నందుకు, చచ్చినట్టా అకటైలవాడు సిపాయిలతో పూర్తిగా అయివేళ్ళ పాటు ఉండిపోయి, వాళ్ళను సేవించుకొన్నాడు. గడువు తీరటంతోనే,

అతను సేనాధిపతివద్దకు వెళ్లి, సెల విప్పించుమనేవరకు, సేనాధిపతి అతని సేవకు మెచ్చుకొని, ఒక పటకా, ఒక పిల్లనగ్రేవి, ఒక చొక్కా, ఒక లోహపుకూచా ఈ నాలుగు బహుమతి చేశాడు. వాటితో మళ్ళీ తన పూరి గుడిసె చేసుకుని, ముసవటి వలెనే కటైలవృత్తి సాగించ నారంభించాడు.

ఒక రోజున తను సంపాదించుకు వచ్చిన బహుమతుల సంగతి జ్ఞాపకంరాగా, వాటిల్లో పటకా తీసి నడుముకి పెట్టుకుని, మామూలుగా అడివికి వెళ్లాడు. ఈ రోజున కూడా ఎప్పటివలె మూడణాలు మాత్రమే రాబడి వచ్చింది. ఇందుకు విచారిస్తూ, ఆ మూడణాలూ పటకా సంచిలో పడవేసు కొని, అతను ఇల్లు చేరుకొన్నాడు.

తరువాత బజారుకుపోయి, తన పటకా సంచిలో ఉన్న మూడు అణాలలోనూ ఒక అణా దుకాణదారునికి ఇద్దామని తీయ బోయాడు. తీరా చూచేసరికి మూడణాలకు బదులు మూడు వరహా లున్నాయి. ఈ మార్పుకి అతను నిర్భాంతపోయి, మాటాడక చల్లగా ఇంటికి మరలిపోయాడు.

మరునాడు యధాప్రకారం, కలప మోపుకి మామూలు మూడణాలే వచ్చింది.

పటకా సంచిలో వానిని పడవేసి, తిరిగి తీసే వరకు, మళ్ళీ మూడు వరహాలున్నాయి. ఈ కీలకమంతా తను ధరించిన పటకాలోనే ఉన్నదని అతను గ్రహించాడు.

ఏ రోజు కారోజు అతను పటకాలో పడవేసి మూడబాకాసులూ మూడు వరహాలుగా మారిపోతున్నవాయె! ఇక శ్రీమంతుడు కావటానికి లోటముంచి? అతను కొద్దికాలంలోనే కోటిశ్వరుడైనాడు.

కొన్నాళ్ళకు కట్టెలవాడు కాలము చేయగా, అతని కుమారుడు ఈవృత్తి సాగించుతూ వచ్చాడు. కుర్రవానికి కూడా మోపుకి మూడబాలుమాత్రమే వచ్చేది. వాడు నిరర్థితో ఒకనాడు తల్లవద్దకు వెళ్ళి "అమ్మా, అమ్మా! ఎన్నాళ్ళు శ్రమపడినా మోపుకి మూడబాలుకు మించి ఒక్కదమ్మిడి అయినా ఎక్కువ రావటంలేదు. నాయనమాత్రం నేను కొట్టినన్ని కట్టెలేకద కొట్టేవాడు? కాని రాత్రి అయేసరికల్లా ఆయన వరహాలు కురిపించేవాడే? ఈ కీలకమేవో నాకు చెబితే కాని వీల్లేదు" అంటూ పట్టుపట్టి కూర్చున్నాడు.

అమె రహస్యం వెల్లడిచేయకుండా తప్పించుకోబోయింది. కాని, అతను

లోంగక, "చెబితేనే చెప్పావు. లేకుంటే పీక తెగవేస్తానని" బెదరించాడు. ఈ బెదరింపుకి భయపడి, అమె తక్షణమే కొడుకును ధనాగారములోకి తీసుకుపోయి, "నాయనా! ఇదుగో, నీ తండ్రి సంపాదించిన అస్త్ర అంతా ఇదే. బాగుపడతావో, చెడిపోతావో. అపైన నీ అదృష్టం" అని చెప్పింది.

అదంతా ఒక్కసారిగా చూచేవరకు, కుర్రవాని కళ్ళు జిగాలుమని, మనస్సు అనేక విధాల పరుగులెత్తింది. రాజు కుమార్తెను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకొని, తన వృద్ధేం ఆ దేశపురాజుకి తెలియజేసాడు. ఈ రాయబారం విని, రాజు నవ్వు పట్టలేక

పోయాడు. “నరే, రాజకుమారిని ఇస్తాము. ఒక వంద బస్తాలనిండా వరహాలు జాగర పెట్టు” అని వేళాకోళంగా జవాబు పంపించాడు.

రాజు పంపినవార్తకు కుర్రవాడు “ఓన్, ఇంతేనా మహారాజు కోరిక! ఇంకా ఏమో అనుకొన్నాను” అని తలచి, గదిలోని ధనమంతా బస్తాలలోకి ఎక్కించాడు.

ఆ ధనంతో పూర్తిగా తొబ్బెత్తిమ్మిది బస్తాలు నిండినై, నూరవ బస్తా పూర్తి కాలేదు. అప్పుడు కుర్రవాడు తల్లితో “తొబ్బెత్తిమ్మిది బస్తాల ధనం సంపాదించగలిగిన నా తండ్రి అంతటితో ఊరు

కుంటాడా? ఇంకా ధనం ఉండివుండాలి. ఎక్కడ దాచావో చెప్పు” అన్నాడు.

తల్లి ఎంత చెప్పినా లాభం లేకపోయే వరకు, ఆమె కుర్రవానికి భర్త సంపాదించిన పటకా ఇచ్చి, దాని రహస్యం వెల్లడించింది. ఈ రహస్యం తెలిసిన కొద్దిరోజులకే కుర్రవాడు ధనం పొగుజేసి, నూరోబస్తా పూర్తిచేసి, రాజుగారికి పంపించాడు.

నూరు బస్తాల వరహాలూ అందుకోగానే రాజు ఆశ్చర్యపడి, కుర్రవాడిని రమ్మని కబురుచేశారు. “ఓయి అబ్బాయి!—నీ ప్రజ్ఞకు చాలా సంతోషించాము, వరతు నెరవేర్చావు గనక మా అమ్మాయిని నీకిచ్చి పెళ్ళి చేయటానికి ఏమీ అభ్యంతరము లేదు. కానైతే, ఇంతత్వరలో మేము కోరిన ధనమంతా ఎలా సమకూర్చగలిగావో మేము తెలుసుకోవాలి. మా అభిలాష తీర్చావంటే, పెళ్ళిసన్నాహాలు చేయిస్తాము” అని రాజు అతన్ని లాలన చేశాడు.

రాజు పలికిన పలుకులన్నీ యద్వార్థమే అనుకొని, కుర్రవాడు పటకాను గురించిన కీలకం వెల్లడించివేశాడు. ఈ రహస్యం తెలియగానే, రాజు “ఓరి దొర్భాగ్యుడా! ఇందంతా నీ ప్రజ్ఞ ఏమో అనుకొన్నాను.

ఇంతాజేసి ఈ పటకా సహాయంతోనా ఇంత గమ్మత్తుచేశావు. ఇటువంటి పటకా ప్రభువులదగ్గర ఉండాలిగాని నీ వద్ద ఉండవచ్చునా” అంటూ గర్జించాడు. అంతలో భటులువచ్చి అతన్ని చితక మోది, పటకా ఊడదీసి లాక్కొన్నారు.

ఇక యిప్పుడు చేసేదేముంది? దేవుడా అంటూ ఇంటికి మరలి, తనకు కలిగిన పరాభవాన్ని గురించి తల్లితో చెప్పకొని వీడిచాడు.

కుర్రవాని గోల భరించలేక ఆమె, భర్త దాచివుంచిన వస్తువులలో పిల్లనగ్రోవి పట్టుక వచ్చి, “నాయనా! ఈ పగిలిపోయిన పిల్లనగ్రోవి మాత్రమే మనకు మిగిలిఉన్న అస్త్ర. ఇది తీసుకుపో. బాగుపడినా, చెడిపోయినా నీ అదృష్టం,” అని చెప్పింది.

దీని మహిమ ఏమిటో చూడమని అతను నోటిలో పెట్టుకుని ఒక్కసారి ఊడే వరకు, ఒక సిపాయివచ్చి, ఎదట నిలబడ్డాడు. మళ్ళీ ఊడినప్పుడల్లా ఒక్కొక్క సిపాయి ప్రత్యక్షమవుతూ వుండేసరికి ఈ మహిమ చూచి అతను సంతోషించాడు.

ఇలా ఆ కుర్రవాడు - అనేకమంది సిపాయిలను సృష్టించేవరకు, రాజ్యమంతా

సైన్యంతో నిండిపోయింది. ఈ వార్త రాజుకి తెలిసి, కట్టెలవాని కొడుకుకు కబురు పెట్టాడు. “అబ్బాయీ! నువ్వు ఇంత గొప్పవాడివని మాకు తెలియకపోయింది. ఈసారి మా అమ్మాయిని నీకు తప్పకుండా పెళ్లి చేస్తాము. అయితే, నీకు ఈ సేన ఎలా సమకూడిందో ఆ కీలకం మాకు చెప్పాలి” అని పొగడేసరికి, కుర్రవాడు ఉబ్బిపోయి, పిల్లనగ్రోవిని గురించిన రహస్యం వెల్లడి చేసివేశాడు.

ఈ రహస్యం తెలియగానే రాజు మునపటివలెనే కుర్రవాణ్ణి గద్దించి, వానిని మెత్తగాతన్నించి, పిల్లనగ్రోవి లాక్కున్నాడు.

మల్లీ కుర్రవాడు ఏడుస్తూ తల్లివద్దకు వచ్చి వలపోసికొగా, ఆమె బాలిదలచి, భర్త విడిచిపోయిన బహుమతి వస్తువులలో మూడవది అయిన చింకిచొక్కా ఇచ్చి "ఇదే ఉన్నది నాయా! నీ అదృష్టం ఎలా ఉంటుందో చూచుకో" అన్నది.

ఈ చింకిచొక్కా చిత్ర మేమిటో, చూతామని కుర్రవాడు తొడుగుకొనేసరికల్లా తన మనసులోని ఉద్దేశం ప్రకారం రాజు గారి కోటలో ఉన్నాడు. కోటలోకి వెళ్లి చొక్కా తీసివేసేసరికల్లా ఇంట్లో వున్నాడు! మల్లీ చొక్కా వేసుకొన్నాడు. తక్షణమే కోటలో ప్రత్యక్షమైనాడు. ఈ కీలకం తెలిసినతరు

వాత ఇక ఆలస్యం చేయకూడదని తలచి చరచర రాజకుమారి అంతఃపురంలోకి పోయి, అమెను పలుకరించబోయాడు.

ఇలా రోజూ ఆతను అమెవద్దకు వస్తూ పోతూ ఉండేవరకు, రాజకుమారి భయపడి ఒకనాడు ఈ సంగతి తండ్రితో వెల్లడించింది.

అప్పుడు రాజు, ఈ మహిమగల చొక్కాను కాజేయటానికి ఒక సేవకుని నియమించాడు. ఆ సేవకుడు కన్నముగల ఒక పెట్టెను రాజకుమారి గదిలో పెట్టించి, అందులో తను దూరి కూర్చున్నాడు. ఈ సారి కుర్రవాడు వచ్చి, చొక్కా విప్పి అక్కడ పెట్టగానే యుక్తిగా వాడు ఆ చొక్కాను కాజేశాడు.

ఇంతలో రాజకుమారి గోల చేసేవరకు, కోటలోని పరివారము ఆతనిని చుట్టుముట్టి, మునుపటికంటే ఎక్కువగా తన్ని వదలి పెట్టారు.

ఆతను చచ్చి చెడి తప్పించుకొని సిగుతో తల్లివద్దకువచ్చి 'బుద్ధివచ్చింది. క్షమించు' మంటూ ప్రాధేయపడ్డాడు.

కుమారుని అవస్థచూచి, అమెకు కడుపు కరిగిపోయింది. తన భర్త సంపాదించిన

ఒకప్పుడు ఒక అడవిలో చివరకు మిగిలిన కూబా కొడుకు చేతిలో పెట్టి, "నాయనా! మన ఆస్తిలో ఇదే కదా పటిది. నీ గీత ఎలా వుంటుందో చూచుకో" అన్నది.

ఆ కూబా పట్టుకుని అతను రివ్వన పొలాలలోకి పారిపోయాడు. పోయి పోయి తన కూబా పక్కనే పెట్టుకుని ఒక పర్వతం దిగువ కూర్చున్నాడు. వెంటనే ఒక దివ్యమైనటువంటి తోట కనపడింది. ఆ తోట రకరకముల ఫలబాతులతో నిండి వున్నది.

ఆ చెట్ల పళ్లు చేతికి అందుతూవున్నాయి. తన దగ్గరగా వుండే ఒక చెట్టునుంచి ఒక రేగువండు తుంచి, తినబోయాడు. అది గొంతు దిగిందో లేదో, అతని తలమీద రెండు గొట్టెకొమ్ముల వంటివి మొలవ నారంభించాయి.

ఏమీ తోచక అతను చేయిచాపి, మరొక చెట్టునుంచి బామిపండువంటిది తీసుకుని తినబోయాడు. అది నోటికి తగలడంతోనే అతను ఒక గాడిద స్వరూపం పొంది: గాడిద అరపులు అరవటం ప్రారంభించాడు.

గాడిద రూపంలో ఉన్న కట్టెలవాని కొడుకు ఆ దగ్గరనే ఒక బంజరులో గడ్డి మేయ

బోగా, ఆ గడ్డి కొరికిన తక్షణమే అతను తిరుగా మామూలు మనిషి అయిపోయాడు.

ఈ విధంగా మార్పులు కలిగిన తరువాత, అతను ఆ ఫలాలూ ఆ గడ్డి ఆనవాలు పెట్టు కొని, రక్షానికి కొంచెం తీసుకొని, జేబులు నింపుకొన్నాడు. ఒక యాగివేషంతో దైవ ప్రార్థనలు చేసుకొంటూ అతను పొతూ వుండగా, పదిమంది కలసి ఆయతీశ్వరుని వద్ద ఏమైనా మహత్తు ఉన్నదేమో, తెలుసుకొని మేలు పొందువామనే అశతో గుమికూడారు.

ఒక చెట్టుకింద యతి బర ఏర్పరచు కొని, వాళ్ళకు ఉపదేశం చేయ నారం

భించాడు. అశిష్టులలో తనను హింసించిన రాజభటులకూడా ఉన్నారు. వాళ్ళకు తనపైన నమ్మకం కుడిరిపట్టు కనిపెట్టి, ఒక్కొక్కళ్ళకు ఒక్కొక్క రేగిపండు ఇచ్చి తినుమన్నాడు.

వాళ్ళు ఆ పండ్లు తినగానే తలలపైన గ్రైకొమ్ములు మొలవ నారంభించాయి.

అశిష్టులు పదిమంది యతీశ్వరుని కాళ్ళపైన పడి, "మహాత్మా! ఏ పాపమూ ఎరుగని మాకు ఇటువంటి కఠిన శిక్ష విధించారేమిటి? దయవుంచి, ఈ కొమ్ములు పోగొట్టండి" అంటూ, బతిమలాడారు.

"అయితే, మీరు నన్ను కొట్టి, నావద్ద నుంచి లాగికోన్న పటకా, పిల్లనగ్రోవి, చింకిచొక్కా నాకు పట్టుకవచ్చి ఇయ్యండి. రాజు వాగ్దానప్రకారం, రాజకుమారికి నాకూ పెళ్లి ఏర్పాటుచేయండి" అన్నాడు. అప్పుడు వారు 'ఓహో, ఈ యతీశ్వరుడు ఫలానాకదా' అని చెప్పి గుర్తించారు.

గత్యంతరంలేక, ఆ పరిచారకులు వెంటనే కోటకు పోయి, రాజుతో దెబ్బలాడి, కట్టెలవాని కొడుకువద్ద అన్యాయంగా లాగికోన్న మూడువస్తువులూ తిరిగి పట్టుకవచ్చి, అతనికి ఇచ్చివేశారు. అప్పుడు అతను వాళ్ళవేత గడ్డి తినిపించి, కొమ్ములు పోగొట్టేవరకు, వాళ్ళు బరుకుజీపుడా అనుకొని, ఎంతో సంతోషించారు.

అతని మహర్షు తెలుసుకొన్న ఆ పరిచారకులు రాజును గద్దెమీడించి తొలగించి, కట్టెలవాని కొడుకునకే పట్టం కట్టారు. రాజకుమారిని అతనికి పెళ్ళి చేశారు. అంతగా తనను పరాభవించిన రాజుకి మాయజామిపండుఇచ్చి తినుమనే సరికి, పాపం రాజు గాడిదగా మారిపోయి, బ్రతికి ఉన్నంతకాలమూ బేబేఅని అరుస్తూ వుండిపోయాడు.

ఈవిధంగా రాజు, తను చేసిన పాపాలకు ఫలితం అనుభవించాడు.

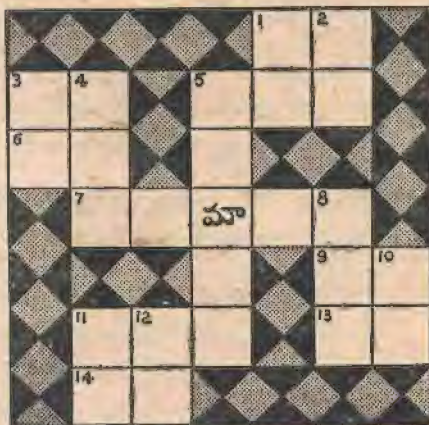
చందమామ పజిల్

(భాషాభివృద్ధికి)

అదారములు

అడ్డము :

1. అడవాళ్లు కట్టుకుంటారు (సమానము)
3. పువ్వులతో చేయునది
5. అరణ్యము
6. దేశము
7. పూలమాల
9. అక్షరములు
11. రెండవ వంతు
13. పల్లము కానిది
14. దూపణ

నిలువు :

1. ఒకవిధమైన పురుగు
2. సూర్యుడు
3. ఒక నగరము పేరు
4. భయము
5. సందేహము
8. ఐశ్వర్యము
10. పక్షి
11. పతివ్రత
12. తీరము

వీటుకూరి (నరనయ్య)

వినవోయి బాలుడా ! వినరాని వార్త !
 కనలేవు నీవిక కవి యేటుకూరి
 కలకాలముననుండి కథలెన్నె మనకు
 కలిపించి యిచ్చెను కరుణతో నెపుడు.
 నిడుబ్రోలునందున నివసించుచుండె
 కడునేర్పుతోడను కాలంబు గడపె
 ఉన్నత బడిలోన ఉద్యోగ మంది
 పొన్నూరి బాలుర పొందుతో నుండి
 బాలుర సంగతి బాగుగ నెఱిగి
 చాలగ వ్రాసెను చక్కని కథలు.
 "మగువ మాంచాల" ను మక్కువ వ్రాసె
 బాగుగ నుండును బాలురకెల్ల
 వెనుకనే కథలకు వివరము వ్రాసె.
 కనుకనే వీరిని "కవిబ్రహ్మ" యనిరి.
 బాలుడు బాలిక భార్యయు గలరు
 బాల బాలికలార ! పంపుడు జాబు
 చాలగ ఓదార్పు సంగతి వ్రాసి.

రచన :

శివరాజు వెంకట సుబ్బారావు, బాపట్ల

పిల్లల పెంపకం

నివాసము

పిల్లలు గల ఇల్లు ఎలా ఉండాలి?—ఇది చాలా ముఖ్యమైన ప్రశ్న.

గాలి, వెలుగు బాగా ప్రసరించే స్థలం బిడ్డలకు ఆరోగ్యాన్ని ఇస్తుంది. ఆరోగ్యం ఎప్పుడైతే చెకూరిందో, అప్పుడే మనస్సుకి శరీరానికి సుఖంగా వుంటుంది.

గొప్ప భవనాలలో ఉన్నట్లయితే సౌఖ్యంగా ఉంటుందని చాలామంది అనుకుంటూ వుంటారు. కాని, ఇది తప్పటివిప్రాయమే అని చెప్పవలసిన వస్తుంది. భాగ్యవంతుల దివ్యభవనాలు చూడటానికి ఎంతో డాబుగా ఉండవచ్చు, వాటిలో నివసించేవారు ఆతి వైభవంగా ఉన్నట్టుకూడా కనవడవచ్చు. కాని, ఆ భవనాలలో నివసించేవారే రందరూ ఆరోగ్యంగా హాయిగా ఉన్నారని చెప్పటానికి వీలులేదు.

ఆరోగ్యదృష్టితో చూచితినంటే - గాలి, వెలుగు ప్రసరించే విచ్చాటులు ఉన్నచోటమందు, దివ్యభవనాలకంటే పూరిల్లేకానీ, వర్షశాలకానీ, శుటిరమేకానీ మేలు.

ఇంటిలో స్నానానికి, భోజనాలు చేయటానికి, నిద్రించడానికి విచ్చాటయిన ప్రదేశాలలో కొంత తెరవితయిన బాగా ఉండటం శ్రేయస్కరం. తెరవితయిన ఇటువంటి ప్రదేశంలో ఆరోగ్యంతోపాటు ఆనందంకూడా వృద్ధిపొందుతుంది.

ఇంటి పెరటిలో చిన్న తోట ఉన్నట్లైతే, మరింత ఆనందంగా వుంటుంది. పెరడు తెని చోటులందు మట్టికుండలలోనైనా పూలమొక్కలువేసి పెంచుకోవడం అవసరమని నావృద్ధేశం. ఇలా చేయటంవల్ల మనస్సుకి ఆనందం, ఇంటికి అందం ఇస్తుంది.

తులసి, భూతులసి, రుద్రబడి మొదలైన మొక్కలు పెరట్లోఉంటే ఆ మొక్కల మీదినించి ప్రసరించే గాలి ఎంతో ఆరోగ్యాన్ని కలుగజేస్తుంది. పెరట్లో వేవచెట్టు ఉన్నట్లయితే, దానిమీదినించి ప్రసరించే గాలివల్ల చాలా ఆరోగ్యం కలుగుతుందని వైద్యులు, అనుభవజ్ఞులు చెబుతున్నారు.

అట్ట మీది బొమ్మ

పూర్వకాలమందు పాములన్నీ గరుత్మంతుణ్ణి పూజస్తూ వుండేవి. కాని నాగులలో గర్వింబన కాళింగుడు మాత్రం అలా పూజచేయక నిరసించేవరకు, గరుత్మంతునికి కాళింగునికి మధ్య పెచిపడి, యుద్ధంజరిగింది. ఆ యుద్ధంలో కాళింగుడు ఓడిపోయాడు.

యమునానది జలం తాకినట్లైతే మరణం సంభవిస్తుందని గరుత్మంతునికి ఒక ఋషి శాపం ఉన్నది. కనుక గరుత్మంతుడు ఎన్నడూ ఆ నదీచేరువకు పోయేవాడుకాదు. ఈకలకం తెలిసిన కాళింగుడు కుటుంబంతోసహా యమునా నది చేరుకొని, అక్కడ ఒక లోతైన మడుగులో కాపురం పెట్టాడు.

ఐతే - కాళింగుడు ఇక్కడకు వచ్చినప్పటినుంచి ఆ నదీజలమూ, అక్కడి గాలికూడా విషపూరితమై, బృందావనంలోని ప్రాణికోటి చచ్చి పోజొచ్చింది. అందుచేత గోకులంలో ప్రజలంతా తహతహలాడిపోయారు.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు కాళింగుడు ఉండే మడుగువద్దకు వెళ్ళి, అక్కడ ఒక కదంబవృక్షం ఎక్కి, గభీమని మడుగులో పలికి దూకి, కాళింగుని నడుంమీద పడ్డాడు. కాళింగుడు రోషపూరితుడై తన వేయిపడగలూ విప్పకొని, బుస్సుమంటూ నీటిపైకివచ్చి కృష్ణుణ్ణి కదలకుండా చుట్టబెట్టేసరికి, అక్కడ వున్న గోవులన్నీ బావురుమంటూ ఏడిచాయి. అందరూ స్మృతితప్పిపోయారు.

కాని, అంతలోనే కృష్ణుడు ఆపారంగా బరువెక్కి కాళింగునిపైన సృత్యం చేసి మర్దించేవరకు, కాళింగుని నడుము లటుక్కుమని, కృష్ణుణ్ణి పట్టు వదిలేసింది. అప్పుడు కాళింగుని భార్య లిద్దరూ వచ్చి, 'కటాక్షించి, మాకు వతిభిక్ష పెట్టు దేవా!' అని అవతారమూర్తిఅయిన కృష్ణుణ్ణి వేడుకొన్నారు.

శ్రీకృష్ణుడు అప్పుడు "ఓయి కాళింగా! ఇప్పుడు నా పాదాలు నీ తల పయిన ముద్రపడి ఉన్నవి. గనుక, ఇవి చూచినట్లయితే గరుత్మంతుడు నిన్ను ఏమీ చేయడు. అతని భయం నీకు ఉండదు. కనుక, నీవు ఇదివరకు నివసిస్తూవుండిన రమణకద్వీపానికి వెంటనే వెళ్ళిపో," అని అనేవరకు, కాళింగుడు కుటుంబముతోసహా యమునానదివిడిచి స్వప్థలానికి వెళ్ళిపోయాడు.

గాజుబుడ్డిలో కోడిగ్రుడ్డు!

ఈ ట్రిక్కు చేయటం చాలా తేలిక. కాని, చూచేవాళ్ళకు మాత్రం 'అబ్బా! ఏమిటా ఈ చిత్రం!' అని అశ్చర్యంగా కనపడుతుంది. ఇంద్రజాలి కుడు ముందుగా ఒక మామూలు కోడిగ్రుడ్డును సభవారికి చూపించి, వారు తృప్తిపడిన తరువాత, దానిని ఒక సన్నటి మూతిగల సిసాలోకి దూరుస్తాడు.

ఈ ట్రిక్కు చాలా సులువు. మామూలు కోడిగ్రుడ్డు ఒకటి తీసుకొని, దానిని 30 మొదలు 40 గంటల సేపు గాఢమైన అసెటిక్ యాసిడ్ (Acetic Acid) లో గాని, 'వినిగార్' (Vinegar) అనే ద్రావకంలోగాని నానబెట్టాలి. గ్రుడ్డు మునిగేపాటి ద్రావకం తీసుకొంటే చాలు. ఇది విషంగనుక, దీనిని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించటం, పని తీరిన తరువాత చేతులు శుభ్రంగా కడుగుకొనటం

అవసరం. గ్రుడ్డు ద్రావకంలో పూర్తిగా మునిగినతరువాత ద్రావకం ఘాటు పైకి పోకుండా గాలి చొరకుండా వుండేటంత బిగువుగా మూత పెట్టాలి. ఇదికూడా చాలా అవసరం. పైన చెప్పిన గడువు తీరినవెంటనే గ్రుడ్డును బయటకు తీయాలి.

ఐతే, ఇక ప్రదర్శనం కొద్దిసేపటిలో జరుగుతుందన్నప్పుడే ఈవిధంగా గ్రుడ్డును నానబెట్టి, తయారుచేసి, ప్రదర్శన సమయానికి ఆ గ్రుడ్డును ఎవ్వరికీ కనపడకుండా వుండేట్లు మేజిక్ టేబిల్ సమీపంలో గాని, జేబులోగాని దాచివుంచాలి.

ఇలా నానబెట్టి నిద్దంచేసికొన్న గ్రుడ్డును దాచివుంచిన పిమ్మట, మామూలు కోడిగ్రుడ్డు ఒకటి పట్టుకువచ్చి సభవారికి చూపించి, 'బాగా పరీక్ష చేసుకోండి' అంటాడు ఇంద్రజాలి కుడు.

‘చూసుకోవ్వారు కద! ఇప్పుడి గ్రుడ్డును ఈ నన్నుటి మూతిగల సీసాలోకి పంపించి వేస్తాను చూడండి!’ అని మళ్ళీ అంటాడు.

ఒకవేళ నానబెట్టిన గ్రుడ్డుకి యా సి డ్ వల్ల ఏదైనా మచ్చ ఏర్పడితే, జాగ్రత్తగా కనిపెట్టి, సభవారికి పరీక్షనిమిత్తం ముందుగా చూపించే మామూలు గ్రుడ్డుపైన కూడ అదే మోస్తరు మచ్చ ఉండేటట్టు చేయాలి. అనగా రెండూ ఒక్కమోస్తరుగా ఉండాలన్నమాట. ఎందుచేతనంటే, దానికి దీనికి తేడా ఉన్నపక్షమందు, సభలోని బుద్ధిమంతులు మనరహస్యాన్ని సులువుగా పట్టివేస్తారు.

మామూలుగ్రుడ్డును సభవారికి చూపించి తిరిగి టేబిల్ వద్దకు వచ్చేలోపల ఆ గ్రుడ్డు తీసివేసి, దానికిబదులు, తయారుచేసిన గ్రుడ్డు చేత పుచ్చుకోవాలి.

తయారుచేసిన గ్రుడ్డు రబ్బరువలె మెత్తబడిపోయి సాగుతుంది. కాని గ్రుడ్డు యిలా మెత్తగా సాగుతున్నట్టు ప్రేక్షకులకు తెలియకుండా జాగ్రత్తపడటం చాల అవసరం. దీనిని సులువుగా సీసాలోపలికి దూర్చవచ్చు. తర్వాత చన్నిళ్లుగాని, మంచు కలిపిన నీళ్ళుకాని సీసాలోపోస్తే, సీసాలో వున్న మెత్తటిగ్రుడ్డు తిరిగి గట్టపడుతుంది.

ఈ ట్రిక్కు ఎవరికైనా తెలిసిపోతుందేమోనని జంకు లేకుండా, నిర్భయంగా

చేయవచ్చు. విద్యార్థిగా ఉండేరోజుల్లో నేను ఈ ట్రిక్కు చేయటంచూచి, తోడి విద్యార్థులేగాక, ఉపాధ్యాయులుకూడా ఆశ్చర్యపడేవారు. కాని, ఇది ఎలా చేస్తున్నానో మట్టుకి వాళ్ళు కనుక్కోలేక పోయేవారు. ఆలిండియారేడియో, కలకత్తా కేంద్రంనించి గారడగురించి ప్రసంగిస్తూ, ఈ ట్రిక్కును గురించిన రహస్యమే చెప్పాను. ఇది చాలా గమ్యుత్తైన ట్రిక్కు కాదా? ఏమంటారు?

[ఈ గారడి ట్రిక్కులనుగురించి మీ అభిప్రాయాలూ, మీకుగల సందేహాలూ సరాసరి సర్కారుగారికే వ్రాస్తే, వారు మీకు జవాబిస్తారు. వారికి ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే రాయాలి. ఈ మాట జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. వారి అడ్రెసు :—

ప్రొఫెసరు పి. సి. సర్కార్, మెజిషియన్, పోస్టుబాక్సు 7878, కలకత్తా—12.

साँझ हो गई ।

सूरज डूबा ।

रमणी और राम घर लौटे ।

उनके घर में दिए जल गए ।

घर के सब लोग आ गए ।

पर रमणी के पिता नहीं आए ।

अब खूब अन्धेरा पड़ गया ।

नौकर पानी लाया ।

राम और रमणी गरम पानी से नहाए ।

खाना तैयार हो गया ।

सब लोग खाने बैठे ।

खा-पीकर राम और रमणी पढ़ने लगे ।

थोड़ी देर पढ़ कर सो गए ।

घर में दिए बुझ गए ।

अब चाँद निकल आया ।

चारों ओर चाँदनी छा गई ।

ठण्डी हवा चलने लगी ।

उनके = उन्हे

दिए = दीपक

जलना = जलाना, जलाना

पर = पर

पिता = पिता

अब = अब

अन्धेरा = अन्धेरा

पढ़ना = पढ़ना

नौकर = नौकर

निकलना = निकलना

छादना = छादना

चाँदनी = चाँदनी

हवा = हवा

नहाना = नहाना

तैयार = तैयार

खा-पीकर = खा-पीकर

लगना = लगना

थोड़ी = थोड़ी

देर = देर

सो = सो

बुझ = बुझ

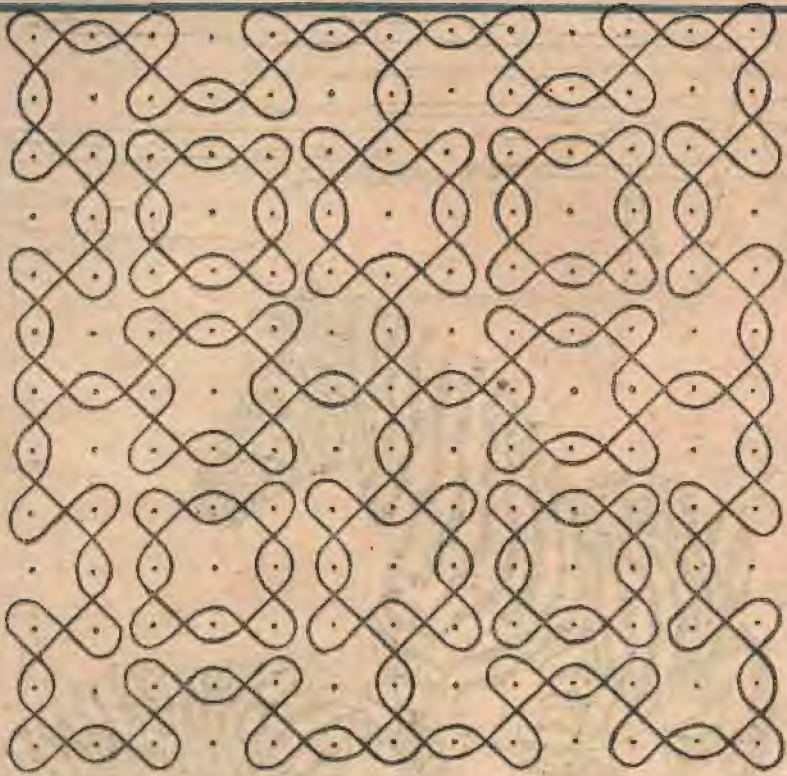
चाँद = चाँद

चारों ओर = चारों ओर

छा = छा

चल = चल

ఇది సామాన్య భూతకాలము. ఇందులో ధాతురూపానికి క్రమంగా ఏక వచన, బహువచన, స్త్రీలింగబలి ఆ, ఐ, ఊ లు చేర్చాలి. ఇవి పూర్తి అక్షరాలుగాగాక [ ] లుగా కూడా వస్తాయి. సామాన్య భూతకాలం జరిగిపోయినదాన్ని సూచిస్తుంది.

కె. వెమల, గుంటూరు

క
ర
ు
ట
ి
ప

				1	2	
3	పూ	4	జ		5	త
6	నా	డు		ను		ద
	7	పు	ష్ట	మా	లి	8
				న		9
	11	స	గ	ము		10
14	లి		ట్టు		13	మి
						పు

జ
బ్బ
బు

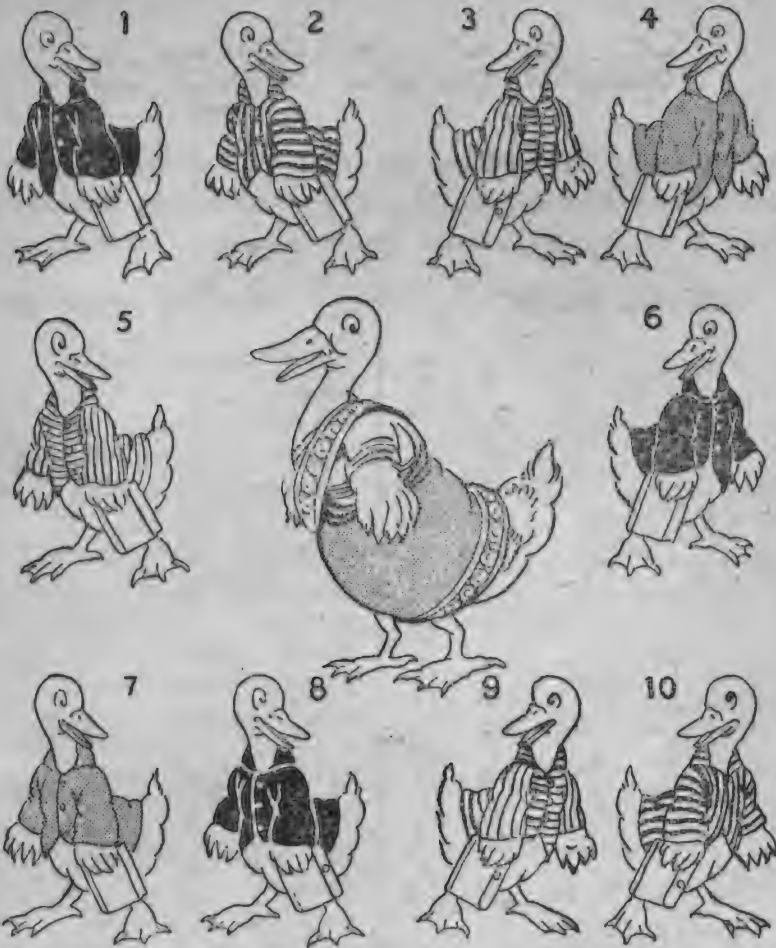
ఈ నెలతో 'గుణమందరి' పూర్తి అయింది. పచ్చ నెలనుండి మరొక ముచ్చటైన పెద్ద కథ ప్రారంభమవుతుంది. ఎదురు చూడండి.

ఈ బొమ్మకి రంగులు వెయ్యండి. మీరు రంగులు వేసిన బొమ్మని వచ్చేనెల (జనవరి)
చందమామ అట్టమీది బొమ్మతో పోల్చుకోండి.

పైన కనిపిస్తున్న తల్లిబాతుని రెండు కవలలు, మరి ఎనిమిది బాతు
పిల్లలలో కలిసిపోయినై. తల్లిబాతు తన కవల పిల్లల్ని గుర్తుపట్ట
గలడు. ఎందువల్లనంటే ఆ రెంటికీ కొంచెంకూడా తేడా లేదు. మరి
మీరు ఆ కవలల్ని కనిపెట్టగలరా? మీరు కనుక్కోలేకపోతే జవాబు
యిక్కడనే ఉంది చూడండి.

మంచి మంచి పుస్తకాలు

మా ప్రచురణలు అన్ని హానివోతాదమును బుక్ స్టాల్స్ లోనూ దొరుకుతవి. లేదా మాకు వ్రాయండి. ఒకేసారిగా 6-8-10 పుస్తకాలు తెచ్చించినవారికి పోస్టు అడ్డులు పేసే భరించదము. లైబ్రరీలకు, పుస్తక వ్యాపారులకు మంచి కమిషన్ ఇవ్వబడును. వివరాలకు వ్రాయండి.

శరత్ బాబు రచనలు

వ్యాకృత	[నవల]	1	12
కురుద	..	1	8
దేవదాసు	..	1	8
నల్లయలు	..	1	8
నవవిధాన్	..	1	0
శంకరాద్	..	1	0
వరిశివ	..	0	12
బడిబడి	..	0	12
వతివ్రత	..	0	12
హేమాంగిని	..	0	12
విష్కృతి	..	0	12
మాదారు	..	0	12
కాశీనాథ	..	0	12
మహాకథ	[కథలు]	0	12
నారీకనూర్య	[వ్యాసం]	0	12

డి.బి.కృష్ణ నవలలు

కడవటిమాట	[రాధాకృష్ణ]	0	12
మాయమైన మణిహారం	..	0	12
తప్పిపోయిన పెళ్లికూతురు	..	0	12
తగినకాస్తీ	..	0	12
పారిపోయిన యుద్ధశైలి	..	0	12
దివాలా ఎస్టేట్	..	0	12
అంకులేని ఆశ	..	0	12

చక్రపాణి అనువాదాలు

నారీద్యేషి [మైత్రా] అనువాదం కథలు	1	8
నరాజయం	0	12
ఉదరవిమిత్తం [నాటకం]	1	0
నల్లకన్నులం చిట్టడవిలో [కామబోధరి]	0	12
హనుమంతుని వ్యవస్థం [వరకులాం]	0	12
మెట్టవేదాంతం [వనపూర్]	1	0
బెంగళీకథలు [మనోమైత్రానిక కథలు]	0	12
ద్రగల్యుప్రేతము [అత్యుత్తమ కథలు]	0	12
పాంచలవ్యం [రాజకీయ కథలు]	0	12
దీపేక్షిపు [నాటకం]	0	12
లలితకర్త [వరకులాం కథలు]	1	0
వంది [యతింద్ర మోహనసింహ]	1	12

కుటుంబరావు రచనలు

విలవనీరు [అత్యుత్తమ కథలు]	1	8
మొండినాడు ..	1	0
కాలభైరవుడు ..	0	12
వరప్రసాదం ..	0	12
కవిరాట్ట [గర్భికలు]	0	12
కులంలేని మనిషి [నవల]	0	12
అరువోదయం ..	1	0
మాడుపేర్లు ..	0	12
నీకేం కావాలి? ..	0	12
ప్రణయరంగులు [నాటకం]	1	0
అరిగేసిన ఘటం (విదేశ కథలు)	0	12
రవ్వన్ కథలు	0	12

చలంగారి రచనలు:

పీ	2- 0-0
ప్రేమలేఖలు I	1-12-0
ప్రేమలేఖలు II	1- 8-0
విద్వంశము	1- 8-0
విషాదం	1- 0-0
అనందం	1- 0-0
చిత్రాంగి [నాటకం]	1- 8-0
కాగం	1- 8-0
మంగమ్మ	1- 0-0
అయ్యదేవ	1- 0-0
కళాంక	1- 0-0
సావిత్రి	0-12-0
వత్సం, శివం, మందరం	1- 4-0
నాటికాగుప్తుం	1- 4-0
కర్మమిట్టా కాలింది [కథలు]	1- 8-0
కన్నీటికాంక్ష	0-12-0
పాపం : : :	0-12-0
రైవమిచ్చిన భార్య [నవల]	1- 8-0
మైదానం	1- 0-0
అమీనా	1- 0-0
వివాహం	1- 0-0
బ్రాహ్మణీకం	0-12-0
అరుణ	0-12-0
హంసీకన్యలు	0-12-0
అదృష్టం	1- 0-0
వాళ్ళ నలుగురూ	0-12-0
పురుషుల నాటకం	1- 8-0

వివిధ రచయితలు

ఈస్టర్న్	[నవల]	2- 0-0
చచ్చిపోయిన మనిషి	[పద్యరాజు] నవల	0-12-0
కదంబం	[నాటకం]	0-12-0
పొగడదండ	[కొ. పద్యావళి] కథలు	0-12-0
రూం-టు-లెట్	[జాంక్యుష్టకావ్యం]	0-12-0
నిషాంకకథలు	[శివప్రసాద్]	0-12-0
మూగజీవాలు	[గోఖలే]	1- 4-0
రాజా-మంత్రి	[యం. యస్. మూర్తి]	0-12-0
చుక్కలూ గీతలూ	.. ..	1- 0-0
హర్ హైసెన్		1- 0-0
వలికేశము	[దువ్వూరి] కావ్యం	1- 0-0
స్వప్నవానవదత్తము	[కాటూరి] నాటకం	0-12-0
నెలవు	[కప్పగంతుల]	1- 0-0
ఋణవిముక్తి	..	1- 0-0
సంజీవి	[ధనికొండ] కథలు	1- 0-0
గర్వభంగం	.. ..	1- 0-0
ప్రియురాలు	.. ..	1- 0-0
తీర్పు	.. కథలు-నాటికలు	0-12-0
పవిత్రులు	.. దృశ్యనాటిక	1- 4-0
ఎర్రబుట్టలు	.. దృశ్యనాటికలు	1- 8-0
కళ్యాణి	[సోమంచియజ్ఞన్నకావ్యం]	0-12-0
విశ్వంపెళ్ళి	.. ..	0-12-0
జ్యోతిర్మయి	[అ. వెం. నర్సు]	1- 0-0

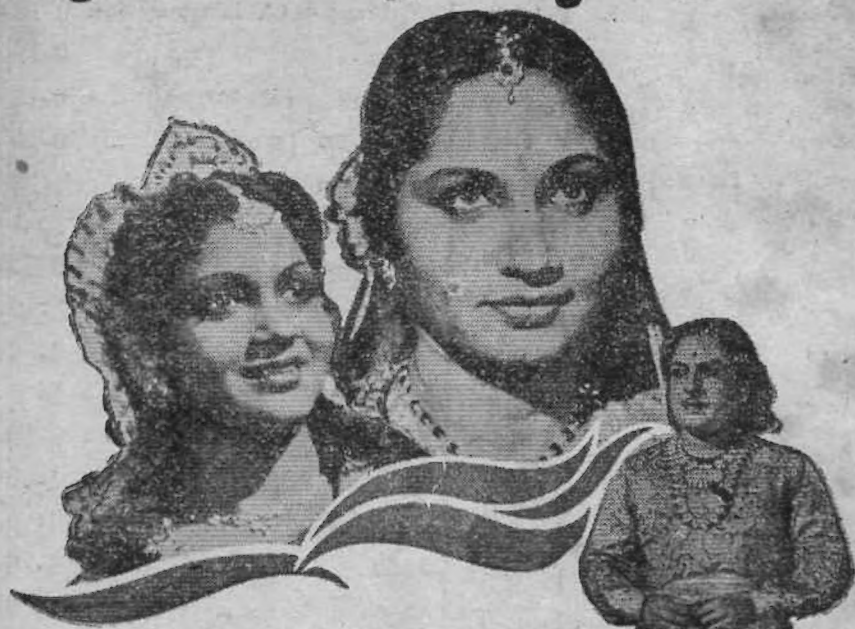
యువ బుక్ డిపో

పోస్టు బాక్సు నెం. 1686, మద్రాసు, 1.

దీశెంబరు 2వ తేదిన విడుదల

ఆంధ్రదేశమున అన్ని ముఖ్య కేంద్రములలో

భాగ్యవిక్టర్స్ వారి

మంగయర్కవసి

చిన్నప్ప • కన్నాంబ • అంజలిదేవి • కృష్ణన్
మధురం • దొరైశాజ్ • లలిత • పద్మిని

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఆంధ్రా ఫిలిం సర్క్యూల్స్ 18/168వ గాంధీనగర్ విజయవాడ

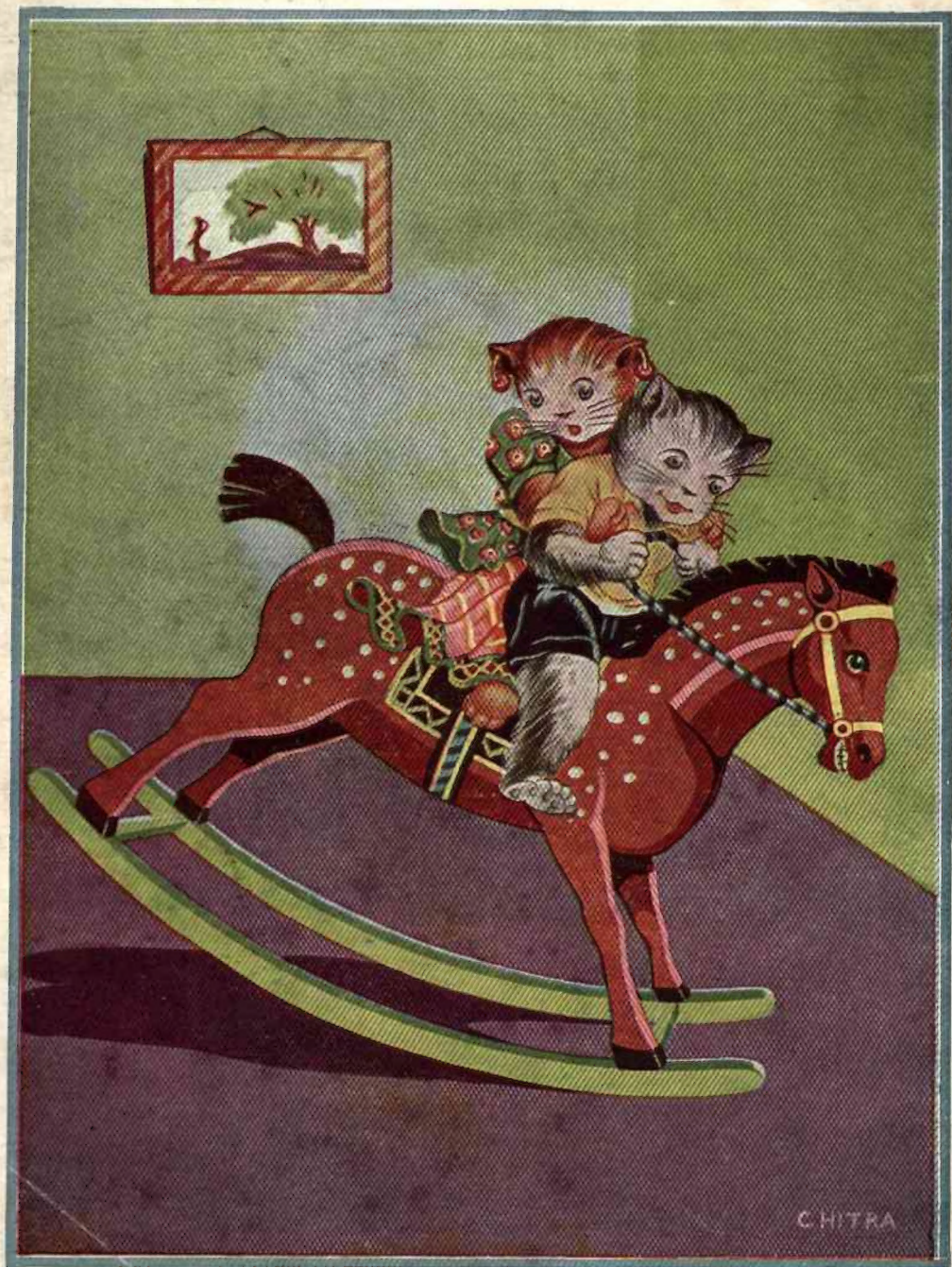

Chandamama, December, '49

Photo by Marcus Bartley

ఇ హి హి !!

పడతావ్, జాగ్రత్త! గట్టిగా పట్టుకో!